

odpověď jemu: Pane, * ty znáš všecko, ty víš, že tě miluji. Rekl jemu Ježíš: Pasíš ovce mé, *k.16.30. 18. Amen, * amen pravím tobě: Když jsi byl mladší, opasovals se, a chodil jsi, kams chtěl; ale když se stáráš, ztáhneš ruce své, a jiný tě opásá, a povede, kamž bys ty necháhl, *k.15.36. sk.13.3. 19. To pak povědi, * znamenalje, kterou by smrtí měl oslaviti Boha. A to pověděl, řekl jemu: Pod za mnou, *1 Pet.1.14. 20. I obrátil se Petr, uzrel toho učedníka, * kteréhož miloval Ježíš, an ide za ním, kterých i odpočival za večeri na prsech jeho, a byl řekl: Pane, kdo jest ten, kterých tě zradil? * v.7. 21. Toho viděl Petr, di Ježíšovi: Pane, co pak tento?

22. Řekl jemu Ježíš: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? Ty pod * za mnou, *Mat.4.19. 23. I vyšla řčť la mezi bratři, že by učedník ten neměl umřiti. Ale nerkl byl jemu Ježíš, že by neměl umřiti, ale: Chci-li ho nechati, dokudž nepřijdu, co tobě po tom? 24. Toť jest učedník ten, * kterých svědectví vydává o těchto věcech, a napsal toto, a víme, že pravé jest svědectví jeho, *k.15.27. ok.19.39. 25. Jestliť pak i jiných mnoho věcl, kterých činil Ježíš, kterých kdyby měly všecky, každá obzvláštně, psány býti, mám za to, že by ten svěcl nemohl přijiti těch knih, kterých by napsány byly. Amen.

SKUTKOVÉ SVATÝCH APOSTOLŮ.

znati časv aneb příhodnosti časů, kterých Otec v moci své položil, *Mat.24.36. Mark.13.32. 8. Ale přijmete * moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzaléme, i ve všem Judstvu, i v Samarii, a až do posledních kontin země, *k.2. 9. A to pověděv, ani na to hledl, zhrůu vyzdvížen * jest, a oblak vzal jej od očí jejich. *Mark.16.19. 10. A když za ním v nebe joudcim pilně hleděli, ai, * dva muži postavili se podlé nich v rouše bílém. 11. A řecli: Muži Galilejští, co stojte, hledce do nebe? Tento Ježíš, kterých zhrůu vzat jest od iste spastíli způsob jeho jdoucího do nebe. *Mat.16.7. Luk.21.37. 1 Tes.1.10. 12. Tehdy navrátili se do Jeruzaléma, od hory, kterých slove Olivetská, kterých jest blízko od Jeruzaléma, vzdál cestv jednoho dne sobotního. 13. A vsedše, vstoupili do vrchního příbytku domu, kdež přebývali, i Petr * i Jakub, i Jan a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartolomáš a Matouš, Jakub Alfeův a Simon Zelotes a Judas Jakubův. *Mat.10.2. 14. Ti všickni irvali * jednomyslně na modlitbě a pokorné prosbě

KAPITOLA 1
Lukáš svatý amonovně připomenuv, co v svém evangeliem řike pasl, 12. satněd výpravovat o skutcích apostoľských, 15. * a nejprv o zvolení svatého Matěje.
První * zajištění knihy sepsal jsem, ó Teofilu, o všech věcech, kterých začal Ježíš i činiti i učiti, * Luk.1.3. 2. Až do toho * dne, v němž o dav přikázal apostoľům, kterých byl skrze Ducha svatého povolil, vzhůru vzat jest. * Luk.24.50.51. o Jan 20.31. 3. Kterých i * zievoval sebe samého živého po svém umučení ve mnohých jistých důvodích, za čtyřiceti dnů ukazuje se jim, a mluvě o království Božím. * Mark.16.16. 4. A * shromáždív je, přikázal jim, aby z Jeruzaléma neodcházel, ale aby očekávali zaslíbení o Otceva, o kterých jste prý slyšeli ode mne. * Luk.24.49. o Jan 14.26. 5. Nebo * Jan zajiště křtíl vodu, ale vy pokřtění budete o Duchem svatým po nemnohých těchto dnech. * Jan 1.26. 9.12.44.3. Sk.2.2.3. náel. 6. Oni pak šsedše se, otázali se ho, řkouce: * Pane, v tomto-li času napravíš království Izraelské? * Luk.24.21. 7. I řekl jim: Neníť * vaše věc

ř ženami a s Marií, malikou Ježíšovou, i s bratřími jeho. * k.2.1. 4. I * naplnění jsou všickni Duchem svatým, a počali mluvíti jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvat. * k.1.5.11.18.19.6. 5. Byli pak v Jeruzalémě přebývající Židé, muži nábožní, ze všelikého národu, kterých pod nebem jest. 6. A když se stal ten hlas, seslo se množství, a užasli se, že se slyšel jeden každý, ani mluvíti přirozeným jazykem jeho. 7. I * děšili se všickni, a divili, řkouce jedni k druhým: Až zdá-liž nejsou ti všickni, kterých mluvív, Galilejští? * k.10.46. 8. A kterať mý slyšíme jeden každý jazyk náš, v kterémž jsme se zrodili? 9. Partšti, a Médští, a Elamitšti, a kterých přebýváme v Mezopotamii, v Židovstvu a v Kappadocii, v Pontu a v Azii, 10. V Frygii a v Pamfylui, v Egyptě a v krajinách Libye, kterých jest vedlé Cyrénu, a příchozí Řimané, Židé, i v nově na víru obráceni. 11. Kretšti i Arabšti, slyšíme je. ani mluví jazyky našimi veliké věci Boží. 12. I děšili se všickni a divili, jeden k druhému řkouce: I což toto bude? 13. Jini pak posmívajice se, pravili: Msteme se zpili lito. 14. A stole Petr s jedenácti, pozdvih hlasu svého, a promluvil k nim: Muži Židé, a všickni, kterých bydlíte v Jeruzalémě, toto vám známo buď, a usíma pozorujice slov mých. 15. Jisté nejsou títo, jakž vy se domníváte, zpili, poněvadž jest teprv třetí hodina na den. 16. Ale toť jest, což jest předpovědino skrze proroka * Joela: * Joel.2.28. náel. 17. A budeť * v posledních dnech, (dí Bůh,) vylejí z Ducha svého na všeliké tělo, a prorokovati budou synové vaši, i dcery vaše, a mládenci vaši vidění vydají budou, a starci vaši sny mlti budou. * Iz.44.3. Ezec.39.27. 18. A zajiště na služebníky a na služebnice své v těch dnech vylejí z Ducha svého, a budou prorokovati. 19. A ukáží záznaky na nebi, svrchu, a znamenání na zemi dole, krev a oheň a páru dymovou.

KAPITOLA 2.
Apostoľ přičávie Ducha S., 4. roailněvni jazyky mluvili, 37. a mnohé Pánu zistkali.
A když přišel den * padesátý, byli všickni o jednomyslně spolu. 2. I stal se rychle zvuk s nebe, jako valícího se větru prudkého, a naplnit všecken dům, kdež seděli. 3. I ukázali se jim rozdělení ja-

20. Slunce * obrátí se v ténost, a měsíc v krev, prvé než přijde ten den Páně veliký a zjevný. *Joel 2.31.
21. A staneť se, * že každý, kdož koli vyzval by jméno Páně, spasen bude. *Joel 2.32, k.10.13.
22. Muži Izraelské, slyšte * slova tato: Ježíše toho Nazaretského, muže od Boha zveličeného mezi vámi mocmi a zázraky a znaměními, kterých činil skrze něho Bůh u prostřed vás, jakož i vy sami víte.
23. Toho vydaného z uložené rady a předzvěděni Božího vzavše, a skrze ruce neslechetných ukřivžovavše, zamordovali jste.
24. Jehož * Bůh vzkřísil, zprostitiv bolestí smrti, jakož nebylo možné jemu držánu býti od ní. *v.32, k.3.15; 4.10.
25. Nebo * David praví o něm: Spatřoval jsem Pána před sebou vždycky; nebo jest mi po pravici, abych se nepohnul. *Z.16.8.14.1.
26. Protož rozveselilo se srdce mé, a zpíval jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpocíná v naději.
27. Nebo * nenecháš duše mé v pekle, aniž dáš viděti svatému svému porušení. *k.13.35.
28. Známe jsi mi učinil cesty životá, a napímal mne utěšením před obličejem svým.
29. Muži bratři, sluší smělé mluviti k vám o patriarchovi Davidovi, * že i umřel, i pochován jest, i hrob jeho jest u nás až do dnešního dne. *k.13.36.1. k.14.12.10.
30. Prorok tedy byv, a věděv, * že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podlé těla vzbudí Krista, a * posadí na stolicí jeho, * k.14.1.3.20, 2.89.4. Luk.1.62.
31. To předzvěděv, mluvil o vzkříšení Kristovu, že * není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení. *k.13.35. 2.16.10.
32. Toho Ježíše * vzkřísil Bůh, jehož my o všickni svědkové jsme. *1. Kor.15.15. 5. Jan.16.27. Sk.1.8.
33. Protož * pravivci Boží jsa svatého od Otce, vylil to, o což vy nyní vidíte a slyšíte. *k.5.51. Filip.2.9. 6. Mat.11.4.
34. Neboť David nevstoupil v nebe, ale on * praví: Rekl Pán Pánu mému: Sed' na pravici mé. *Z.110.1. Mat.22.44. 1. Kor.15.25.
35. Dokudž nepoložim nepřátele tvých za podnože noh tvých.
36. Věziť tedy jistotně všecken

- dům Izraelský, žeť Bůh * i Pánem ho učinil i Kristem, toho Ježíše, kteréhož jste vy ukřivžovali.
37. To slyševše, * zkontrouceni jsou v srdci, a řekli Petrovi a jiným apoštolům: O Což máme činiti, muži bratři?
38. Tedy Petr řekl jim: * Pokání činite, a pokrť se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů, a přijmete dar Duchá svatého. *Mat.3.2; 4.17.
39. Vámi zajisté zaslíbeni to svědčí a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli * povolal by Pán Bůh náš. *Jan.10.16.
40. A jinými slovy mnohými osvědčoval a napomínal. řka: Odělte se od pokolení toho zlého.
41. Tedy ti, kteříž ochotně přijali slova jeho, pokrťeni jsou, a připojilo se v ten den duší okolo tři tisíců.
42. I zůstávali v učení apoštol-ském, a v společnosti, a v lámání chleba, a na modlitbách.
43. I přišla na všeckou duši bázeň, a mnozí * divové a zázrakové dále se skrze apoštoly.
44. Všickni pak věcíť byli spokojli, a měli věřící věci obecné.
45. A prodávali vladářství a statky, a dělili mezi všechny, jakž komu potřeba bylo.
46. A na každý den trvajice jednomyšlně v chrámě, a lámajice po domích chléb, přijímali pokrm s potěšením a sprostností srdce. *k.20.7.
47. Chválice Boha, a milost máje u všeho lidu. Pán pak přidával cirkvi na každý * den těch, kteříž by spaseni byli. *k.4.4; 5.14; 11.21.

KAPITOLA 3.

- Petr a, uzdraviv chromého, 12. mnohé kázáním svým vzbudil k pokání.
- Potom pak Petr a Jan vstupovali do chrámu v hodinu modlitebnou * devátou. *k.10.9.
2. A muž nějaký, byv * chromý od života matky své, nesen byl, kteréhož sázeli na každý den u dveří chrámových, kterých slouly krásné, aby prosil za almužnu těch, kteříž vcházeji do chrámu. *k.14.8.
3. Ten uzřev Petra a Jana, ani

- vcházeji měli do chrámu, prosil, aby mu almužnu dal.
4. I pohledv naň: Petr s Janem, řekl: Hled' na nás.
5. A on plně pohleděl na ně, naděje se, že něco vezme od nich.
6. Tedy řekl Petr: Síťlbra a tola nemáš, ale což mám, lo tole dáám. Ve * jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod'. *k.3.16; 14.9.10.
7. I * ujav jej za ruku jeho pravou, pozdvihl ho, a hned uivřev jsou nohy jeho i kloubové. *Mat.9.15; 9.25.
8. A zchytiv se, stál, a chodil, a všel s nimi do chrámu, chodě, a poskakuje, a chvále Boha.
9. A viděl jej všecken lid, an chodí, a chváli Boha.
10. I * poznali ho, že jest ten, kterýž na almužně sedával u dveří krásných chrámových. I naplnili jsou strachem a děšením nad tím, což se stalo jemu. *Jan.9.8.
11. A když se ten uzdravený přidržel Petra a Jana, zběhl se k nim všecken lid * do sínce, kteráž sloula Salomounova, předěšen isa. *k.3.12. 1. Král.8.3. Jan.10.25.
12. To viděv Petr, promluvil k lidu: Muži Izraelské, co se divíte tomu? Anebo co na nás tak plně hledíte, jako bychom my svou vlastní moci aneb nábožnosti učili lo, aby leno chodil?
13. Bůh * Abrahamův a Izákův a Jákobův, Bůh otců našich, o stavil Syna svého Ježíše, kteréhož jste vy vydali, a odepřeli se před tvář Pílatovu, kterýž ho soudil býti hodného propuštění. *11. M.3. 6.15.16. esk.5.30.31. *Mat.27.23. Luk.23.14.
14. Vy pak toho svatého a spravedlivého odepřeli jste se, a prosili jste vy vydati, a odepřeli se před tvář Pílatovu, kterýž ho soudil býti hodného propuštění. *11. M.3. 6.15.16. esk.5.30.31. *Mat.27.23. Luk.23.14.
15. Dárce * pak života zamordovali jste. Kteréhož o Bůh vzkřísil z mrtvých: čehož * my svědkové jsme. *1. Kor.2.8. esk.2.24. *Jan.15.27.
16. A skrze viru ve jméno jeho, tohofo, kteréhož vy vidíte a znáte, uivřidlo jméno jeho. Víra, pravím, kteráž jest skrze něho, dáta jemu celé zdávkvi toto před obličejem všech vás.
17. Ale nyní, bratři, vim, že jste to z nevědomí učinili, jako i kněza vaše.
18. Bůh pak lo, což předzvěstoval skrze usta * všech proroků svých, že měl Kristus trpěti, tak naplnil. *15. 50.6; 53.4. Luk.24.46.40.

KAPITOLA 4.

- Apoštolé zjímali, 8. Krista před knězi aměle vyznávali, 18. a propuštění, 24. Pána Boha se modli, 32. Kdež i zpěsoub prvotní cirkve vypsán.
- A když oni mluvili k lidu, * přišli na ně knězi, a o úředník chrámu a saduceové, *k.5.17. 0. Luk.22.4.52.
2. Těžce lo nesouce, že lid učili, a zvěstovali ve jménu Ježíše vzkříšeni z mrtvých.
3. I * vztáhli na ně ruce, a vsadili je do žaláře až do jitra, nebo již byl večer. *k.5.18.
4. Mnozí * pak z těch, kteříž slyšeli slovo, uvěřili. Učiněn jest počet mužů okolo pěti tisíců. *Jan.8.30.
5. Stalo se pak nazejtří, že se sešla knězata jejich, a starší, a zákonníci v Jeruzalémě.
6. A * Annás nejvyšší kněz¹⁾, a Kalfáš, a Jan, a Alexander, a

1) Bibit kral. s r. 1013. biakop.

- kterýchkoli byli z pokolení nejvyššího kněze¹⁾.
 7. I postaviť je mezi sebou, otázali se: Jakou mocí aneb v kterém jménu učinili jste to vy?^{*Mat.21.23.}
 8. Tehdy Petr, jsa pln Ducha svatého, řekl jim: Knížata lidu a starší Izraelšů,
 9. Poněvadž my dnes * k soudu jsme přivedeni pro dobrodini člověku nemocnému, kterak by on zdráv učiněn byl?^{*Jan.10.32.}
 10. Známo bud všechněm vám i všemu lidu Izraelškému, že * ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kteréhož jste o vy uktřizovali, je hož Bůh vzkřísil z mrtvých, skrze toho jméno tenlo stojí před vámi zdráv.^{*K.3.15. K.2.24; 5.30.}
 11. Toť jest ten kámen za nic položený od vás stavitelů, * kterýchž jest v hlavu úhelní.^{*Z.1.18.22. Iz.28.16. Mat.21.42. 1 Petr.2.6.}
 12. A není v žádném jiném spasení; neboť * není jiného jména na pod nebem daného lidem, skrze kteréž bychom mohli spasení býti.^{*K.10.49. Mat.1.21. 1 Tim.2.3.}
 13. I vidouce takovou udatnost, a smélost v mluvení Petrovu a Janovu, a shledavše, že jsou lidé neucení a prostí, divili se, a poznali je, že s Ježíšem bývali.
 14. Člověka také toho vidouce, an stojí s nimi, kterýž byl uzdraven, neměli co mluvití proti nim.
 15. I rozkázavše jim vystoupiti z rady, rozmlouvali vespolek.
 16. Řkouce: Co * učiníme lidem těmto? Nebo že zjevný zářak stal se skrze ně, všechněm přebývajícím v Jeruzalémě známé jest, aniž můžeme zapřítí.^{*Jan.11.47.}
 17. Ale aby se to více nerozhlašovalo v lidu, s pohrůžkou přikázme jim, aby více v tom jménu žádnému z lidí nemluvíli.
 18. I povolavše jich, * přikázali jim, aby nikoli nemluvíli, ani neucíli ve jménu Ježíšovu.^{*K.5.40.}
 19. Tehdy Petr a Jan odpovídajíce jim, řekli: Jest-li to spravedlivé před obličejem Božím, * abychom vás více poslouchali než Boha, sudte.^{*K.5.28.29.}
 20. Neboť my nemůžeme nemluvíti toho, co jsme * viděli a slyšeli.^{*Mat.11.4.}
 21. A oni pohrozivše jim, propustili je, nenalezše na nich příčiny trestání, pro lid; nebo vši-

1) Biblii kral. z r. 1613: biskupského.

- halo množství věřících Pánu, mužů i také žen.)
 15. Tak že i na ulice vynášeli nemocné, a kladli na ložkách a na nosidlách, aby, kdžv by šel Petr, aspoň stín jeho stínil na některé z nich.
 16. Scházelo se pak množství z okolních měst do Jeruzaléma, nesouce nemocné a trpěné od duchů nečistých, a uzdravováni byli všickni.
 17. Tedy povstav nejvyšší kněz¹⁾ a všickni, kteříž byli s ním, (jenž * byli saducejské sekty,) naplněni jsou závisti.^{*K.4.1.}
 18. I vztáhli ruce na apoštoly, a vsázeli je do žaláře obecného.
 19. Ale * anděl Páně v noci otevřev dvéře u žaláře, vyvedl je ven a řekl:^{*K.12.7; 16.26.}
 20. Jděte, a postavte se, mluvte lidu v chrámě všeska slova života tohoto.
 21. Tedy oni uslyševše, vešli na úsvitě do chrámu a učili. Přišel pak nejvyšší * kněz²⁾ a ti, kteříž s ním byli, svolali radu a všechny starší synů Izraelškých, i posláli do žaláře, aby oni byli přivedeni.
 22. A služebníci přišedše, nenašli jich v žaláři. A navrátilvše se, vypravovali.
 23. Řkouce: Žalář zajisté nalezl jsme zavřený se vsí pilností, a strážné vně stojící u dveří, ale otevřevše, žádného jsme tam nenalezli.
 24. A kdžv uslyšeli řeci tyto i nejvyšší kněz³⁾ i úředník chrámu i přední kněž, nerozuměli, co by se to stalo.
 25. A přišed kdosi, pověděl jim, řka: Ať muži, kteréž jste vsázeli do žaláře, v chrámě stojí a učí lid.
 26. Tehdy odšel úředník s služebníky, přivedl je bez násilí; nebo se báli lidu, aby nebyl ukamenován.)
 27. A přivedše je, postavili je v radě. I otázal se jich nejvyšší kněz⁴⁾.
 28. Řka: Zdalž * jsme vám nepřikázali, abyste nám nešli v tom jménu? A ať, naplnili jste Jeruzalém učním křev a čicete na nás o uvěsti křev člověka toho.
 29. Odpověděv pak Petr a apoštolé, řekli: Více * sluší poslouchati Boha než lidi.^{*K.4.19. Dan.6.10.}

1) Biblii kral. z r. 1613: biskup.

- Ananiáš a manželkou pro neupřímnost trestání. 12. Divové apoštoli, 17. vězení Jách, 19. i vyproštění z něho skrze anděla.
 Muž pak nějaký, jménem Ananiáš, s Zafirovu, manželkou svou, prodal statek.
 2. A listivě těch peněz ujal s vědomím manželky své, a přinesa díl nějaký * položil k nohám apoštolským.
 3. I řekl Petr: Ananiási, * proč naplnil satan srdce tvé, tak abys lhal Duchu svatému, a listivě ujal peněz za to pole? *
 4. Zdalž nebylo tvé, kdžv bys ho byl sobě nechal? A kdžv bylo prodáno, v moci tvé bylo. I proč jsi tuto věc složil v srdci svém? * Nenašel jsi lidem, ale Bohu. *
 5. Tedy uslyšav Ananiáš ta * slova, padna, zdedchl i spadla o bázni veliká na všechny, kteříž to slyšeli.^{*Z.3.7. Luk.1.68.}
 6. A vstavše miádnice, vzali jej, a vynesše * ven, pochovali.
 7. I stalo se po chvilu, jako po třech hodinách, že i jeho žena, nevěduci, co se bylo stalo, přišla.
 8. I řekla j Petri: Pověz mi, za tolik-li jste pole prodali? A ona řekla: Ano, za tolik.
 9. Tedy jí j Petr: I proč jste se smluvili, abyste pokoušeli Ducha Páně? A j, nohy těch, kteříž pochovali muže tvého, přede dveřmi, a vynesou těbe.
 10. I padla hned před nohy jeho, a zdedchla. A všeske miádnice, nalezli jí mrtvou; je vyjše, pochováni podlé muže jejího.
 11. I byla * bázeň veliká po vši církvi, i mezi všemi, kteříž to slyšeli.^{*K.5. Luk.7.16.}
 12. Skrze ruce pak apoštola * dáli se divové a zázrakové mnozí v lidu (A bývali všickni jednomyslně o v sílci Salomounově.^{*Mark.16.17. 1 K.6.3. Jan.10.33.}
 13. Jiný pak žádný nesměl se připojiti k nim, ale velebili je lid.
 14. Anobřž vždy více se rozmá-

1) Biblii kral. z r. 1613: biskup.

30. Bůh * otuž našich vzkrísil Ježíše, kteréhož jste vy zamordovali, pověšivše na dřevě * k. 24; 3.15. 31. Toho Bůh, kníže a spasitele, povýšil * pravě svou, aby bylo dáno lidu Izraelskému o pokání a odpustění hříchů.

32. A my jsme * svědkové toho, což mluvíme ano i Duch svatý, kteréhož dal Bůh nám, kterýž jsou poslání jeho. * Luk. 24; 48. Jan. 15; 27. 33. Oni pak slyševše to * rozzlobili se, a radili se o to, kterak by je vyhladili. * k. 29, 37.

34. Tedy povstáv v radě jeden farizeus, jmenem * Gamaliel, zkoná učitel, vzácný u všeho lidu, rozkázal, aby na malou chvíli ven vyvedli apoštoly. * k. 29, 38.

35. I řekl jim: Muži Izraelští, plně se rozmyslete při těchto lidch, co máte činiti.

36. Nebo * před těmito časy byl povstal Teudas, pravě se býti něčím, jehož se přidrželo mužů v počtu okolo čtyř set. Kterýž zahynul, i všickni, kteříž přistouplí k němu, rozptýleni jsou a v nic obráceni. * k. 21, 38.

37. Po něm pak povstal Judas Galilejský za dnů popisu, a mnoho lidu po sobě obrátil. Ale i ten zahynul, a všickni, kteřížkoli přistouplí k němu, rozptýleni jsou. 38. A protož nyní pravím vám: Dejte pokoj těmto lidem, a nechte jich. Nebo jestližeť jest * z lidí rada lato aneb dílo toto, rozprchneť se: 39. Pakliť jest z Boha, * nebudete moci toho zkaziti. o Abyste snad i Bohu odporní nalezení nebyli. * Prk. 21, 30. 38. k. 9, 4.

40. I povolili jemu. A povolavše kázali, aby nemluvíli ve jménu Ježíšovu. I propustili je. * Mat. 23, 34.

41. Oni pak šli z toho shromáždění, radující * se, že jsou hodni učinění trpěti protivěnosti pro jméno Pána Ježíše. * Mat. 5, 10 násl. k. 5, 2. Filip. 1, 29. Jak. 1, 2. I Petr. 4, 13.

42. Na každý pak den nepřestávali v chrámě i po domích učiti a zvěstovati Ježíše Krista.

KAPITOLA 6.

K přelichování časnými věcmi sedm mužůž stíseno, 8. z nichž jeden, totiž a. Štěpán, jest obřalován, 12. před starší k soudu postavon.

A v těch dnech, když se rozmno-

žovali učedníci, stalo se, reptání Rebů proti Židům, že by zaneřádány byly v přisluhování vědejším vdový jejich.

2. Tedy dvanácte svolavše množství učedníků, rekli: Není * služb, abychom my, opouštěje slovo Boží, přisluhovali stolům. * II M. 18, 17.

3. Protož, bratři, * vyberte z sebe mužů sedm dobropověstných, plných Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci.

4. My pak * modlíby a služby slova plni budeme. * k. 12, 12.

5. I libila se ta řeč všemu množství. I vyvolili Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, a Filipa, a Prochora, a Nikánora, a Timona, a Parména, a Mikuláše Antiochenského, k víře v nově obráceného.

6. Ty * postavili před obličejem apoštolů, kteříž pomodlívše se, vzkládali o na ně ruce. * k. 1, 23; 13, 8. I Tim. 4, 14. II Tim. 1, 6, 7.

7. I * rostlo slovo Boží, a rozmáhal se počet učedníků v Jeruzalémě velmi. Mnohý také zástup kněží poslouchal víry. * k. 19, 30.

8. Štěpán pak, jsa plyný víry a moci, činil * divy a zázraky velké u lidu. * k. 2, 43; 5, 12.

9. I povstali někteří z školy, kteráž sloula Libertinských, a Cyrenských, a Alexandrinských, a těch, kteříž byli z Cilicie a Azie, hádající se s Štěpánem.

10. Ale * nemohli odolati moudrosti a Duchu, kterýž mluvil. * II M. 4, 12. Iz. 54, 17. Luk. 21, 15.

11. Tedy kstivě nastrojili muže, kteříž rekli: * My jsme jej slyšeli mluvíti slova rouhavá proti Mojžíšovi a proti Bohu. * I k. 21, 13.

12. A tak zbouřili lid a starší i zákonníky, a obřívše se na něj, chytli jej, a vedli do rady.

13. I vystavili falešné svědky, kteráž rekli: Clověk tento nepřestává mluvíti slovy rouhavých proti místu tomuto svatému i zákonu. * I M. 41, 39 násl.

14. Nebo jsme slyšeli jej, an praví: Ze ten Ježíš Nazaretský zkazil místo toto, a promění ustanovení, kterýž nám vydal Mojžíš.

15. A plně patřice na něj všickni, kteříž seděli v radě, viděli tvář jeho, jako tvář anděla.

KAPITOLA 7.

Smělá, hořlivá a obřivá a. Štěpána řeč, 54. pro niž ho rozlíceni nepřátelé, řa-

SKUTKOVÉ S.

vajichho Pána Ježíše, při přítomnosti Saula ukamenovali.

Tedy řekl nejvyšší kněz: Jest-liž to tak?

2. A on řekl: Muži bratři a otcové slyšte. Bůh slávy ukázal se otci našemu Abrahamovi, když byl v Mezopotamii, prve než vvdil * v Charan. * I M. 11, 31.

3. A řekl jemu: Vyjdi * z země své a z přibuznosti své, a poď do země, kterouž ukáži tobě. * I M. 12, 1.

4. Tedy vyšed z země Kaldaiské, bydlil v Charan. A odtud, * když umřel otec jeho, přestěhoval jej do země této, v kteréž vy nyní bydlíte. * I M. 12, 6.

5. A nedal jemu dědičství v ní, ani šlepeje nožné, * ač byl jemu již slibil dáti k vladářství, i semeni jeho po něm, když ještě neměl syna. * I M. 12, 7; 13, 15.

6. Mluvil pak Bůh takto: * Buď def simě tvé pohostinu v zemi cizí, a bude v službu podroběno, a zle s nim budou nakládati o za čtyři sta let. * I M. 15, 13. II M. 12, 40. Gal. 3, 17.

7. Ale * národ ten, jemuž sloužití budou, já souditi budu, praví Bůh. A potom zase vyjdou, a sloužití mi budou na tomto místě. * I M. 15, 14.

8. I * vydal jemu smlouvu obřivky. A tak o zpřidil Izák, a obřezal jej osmého dne, a * Izák Jákoba, a Jákob oo dvanácti patriarchů. * I M. 17, 10.

9. A patriarchové v nenávisti své Jozefa, * prodali jej do Egypta. Ale Bůh byl s ním. * I M. 37, 28. Ž. 105, 17.

10. A vysvobodil ho ze všech úzkostí jeho, a dal jemu milost a moudrost před tváří Faraona, krále Egyptského, kterýž ho ustanovil * úředníkem nad Egyptem a nade vším domem svým. * I M. 41, 39 násl.

11. Potom přišel * hlad na všecku zemi Egyptskou i Kananejskou, a srozuměni veliké, aniž měli pokrmu otcové naši. * I M. 41, 54.

12. A * uslyševše Jákob, že by obilé bylo v Egyptě, poslal otce naše jednou. * I M. 45, 1.

13. A podruhé pozván * jest Jozef cd bratří svých, a zjevěna jest Faraonovi rodina Jozefova. * I M. 45, 4.

14. Tedy poslav Jozef, přistěhoval Bůh kral. s r. 1618: biskup.

APOSTOLŮ 7.

val otce svého Jákoba, i všecku rodinu svou v osobách sedmdesáti pěti.

15. I * vstoupil Jákob do Egypta, a umřel o on i otcové naši. * I M. 46, 1, 2, 6. * k. 49, 33.

16. I přeneseni jsou do Sichem, a pochováni v hrobě, kterýž byl * koupil Abraham za sířbro od synu Emorových, otce Sichemova. * I M. 23, 16, 17.

17. Když se pak přiblížoval čas zasíbení, o kterémž byl přisál Bůh Abrahamovi, * rostl lid množil se v Egyptě. * II M. 1, 5.

18. Až v tom povstal jiný král, kterýž neznal Jozela.

19. Ten listivě nakládaje s pokolením naším, trápil otce naše, * tak že musili vyhazovati nemluváčka svá, aby se nerozplozovali. * I M. 1, 1, 2.

20. V tom času * narodil se Mojžíš, a byl velmi krásný, kterýž chován jest za tři měsíce v domě otce svého. * II M. 2, 9. IV. M. 26, 59. Žid. 11, 23.

21. A když vyložen byl, * vzala jej dcera Faraonova, a vychovavala jej sobě za syna. * II M. 2, 10.

22. I vyučen jest Mojžíš vši moudrosti Egyptské, a byl * mocný v řečech i v skutcích. * Luk. 24, 19.

23. A když jemu bylo čtyřiceti let, vstoupilo na srdce jeho, * aby navštívil bratří své, syny Izraelské. * II M. 2, 11. Žid. 11, 24.

24. A uzřev jednoho, an bezpráví trpěl, zastal ho, a pomstil toho, kterýž bezpráví trpěl, zabiv Egyptského. * I M. 22, 13. * I M. 13, 8.

25. Domníval se zajisté, že bratří jeho rozumějí, že skrze ruku jeho chce jim dáti Bůh vysvobození, ale oni nerozuměli.

26. Druhého * pak dne ukázal se jim, když se vadili, i vedl je kstu pokoji, řka: Muži o bratři jste, i proč křivdu činite sobě vespolně? * II M. 23, 13. * I M. 13, 8.

27. Ten pak, kterýž činil křivdu bližnímu, odehnal ho, řka: Kdo tě ustanovil * knížetem a soudcem nad námi? * II M. 23, 14.

28. Což ty mne chceš zamordovat, a bydlil pohostinu v zemi Madianské, kdež zpřidil dva syny. * II M. 23, 15. Žid. 11, 27.

29. I * ulekl Mojžíš pro to slovo, a bydlil pohostinu v zemi Madianské, kdež zpřidil dva syny. * II M. 23, 15. Žid. 11, 27.

30. A když se vyplnilo let čtyřicet, ukázal * se jemu na poušti hory Sinaí anděl Páně, v plamni obně ve kři. * II M. 3, 2.

31. A Mojišův uzřev, divil se tomu vidění. A když blíž přistoupil, aby to pilněji spatřil, stal se k němu hlas Páně:

32. Ját * jsem Bůh otců tvých, Bůh Abrahámův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův. I zhrživ se Mojiš, nesml patřiti.

33. I řekl jemu Pán: * Zzuj obuv s noh svých; nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest.

34. Viděl jsem, viděl trápení lidu svého, kterýchž jest v Egyptě, a vzdychání jejich uslyšel jsem, a stoupil jsem, abych je vysvobodil. Protož nyní poď, pošli tě * do Egypta.

35. Toho Mojiše, kteréhož se odepřeli, řkouce: Kdo tě ustanovil knížetem a soudcem? tohož Bůh kníže a vysvoboditele poslal, skrze ruku anděla, kterýchž se jemu ukázal ve kři.

36. A * ten je vyvedl, čim divy a zázraky v zemi Egyptské a na moři červeném, o i na poušti za čtyřiceti let.

37. Toť jest ten Mojiš, kterýchž řekl synům Izraelským: Prorok * vám vzbudí Pán Bůh váš z bratrů vašich, jako mně; tobo o poslouchajte.

38. Onť jest, * kterýchž byl mezi lidem na poušti s andělem, kterýchž mluvil k němu na hoře Sinai, i s otcí našimi, kterýchž přijal slova živá, aby je nám vydal.

39. Jehož nechtěli poslušni býti otcové naši, ale zavržli je, a odvrátili se srdci svými do Egypta,

40. Řkouce Aronovi: * Učín nám bohů, kterýchž by šli před námi; nebo Mojišovi tomu, kterýchž nás vyvedl z země Egyptské, nevíme, co se přihodilo.

41. I udělali v těch dnech tele, a obětováli oběti té modle, a veselili se v díle rukou svých.

42. I odvrátili se Bůh, a vydal mu, jakož napsáno jest v o knihách prorockých: Zdalíž jste mi oběti aneb darů obětováni za čtyřiceti let na poušti, dome Izraelský?

43. Nýbrž nosili jste stánek Mochoův, a hvězdu boha svého Remfan, ta podobenství, kterýchž jste zdělali sobě, abyste se jim

klaněli. Protož přestěhuji vás za Babylon.

44. Stánek svědeckv měli otcové naši na poušti, jakož byl nařídil ten, kterýchž řekl Mojišovi, aby jej udělali * podle způsobu toho, kterýchž byl viděl.

45. Kterýchž přijívali otcové naši, vnesli s * Jozue tam, kdež bylo vládařství pohanů, kterýchž vyhnal Bůh od tváři otců našich, až do dnů Davida.

46. Kterýchž nalezl milost * před obličejem Božím, o a prosil, aby nalezl stánek Bohu Jákobovu.

47. Salomoun pak * udělal jemu dům.

48. Ale * Nejvyšší nebydl v chrámcích rukou udělaných; jakož dí prorok: * Křičte, jakéž * Nebe * jest mi stolicí a země podnož noh mých, i jakýchž mi dům uděláte? praví Pán. Aneb jaké jest místo odpocívání mého?

50. Zdalíž ruka má všeho toho neudělala?

51. Tvrdošijní * a o neobřezaného srdce i uší, vy * jste se vzdýcky Duchu svatému protivili, jakož otcové vaši, tak i vy.

52. Kterému z * proroků otcové vaši se neprotivili? Zmordovali zajisté ty, kterýchž předzvěstovali příchod spravedlivého tohoto, jehož vy nyní zrádci a vražděnci jste.

53. Kterýchž jste vzali zákon * působením andělským, o a neostihali jste.

54. Tedy slyšice to, * rozžlobili se v srdcích svých, a škrtípeli zauby na něho.

55. On pak pln jsa Ducha svatého, pohleděv do nebe, uzřel slávu Boží a Ježíše stojícího * na pravici Boží.

56. I řekl: * Aj, vidím, nebesa otevřená a o Syna člověka stojícího na pravici Boží.

57. A oni zkríkše hlasem velikým, začpali * uši své, a obotřili se jednomyslně na něj.

58. A * vyvedše jej z města, kámenovali ho. o A svědkové sličili roucha svá u noh mladce, kterýž sloužil Sauli.

59. I kamenovali Stěpána modli-

ciho se a řkoucicho: * Pane Ježíši, přijmi ducha mého.

60. A poklek na kolena, zvolal hlasem velikým: * Pane, nepokládej jim toho za hřích. A to po- věděv, usnul.

KAPITOLA 8.

1. Stěpán, pokřeben. 5. Filip kázal v Samari. 12. Šimon černokněžník pokřtěn. 17. Duch svatý na věřící vyjit. 18. Šimonovo svatkovství. 27. Komorník královský pokřtěn.

Saul * pak přivoli k o usmrcení jeho. I přišlo v ten čas veliké profitenství na církev, kteráž byla v Jeruzalémě, a všickni * se rozprchli po krajínách Judských a Samarských, kromě apoštolů.

2. I pochovali Stěpána muži pokřtoční, a plakali velmi nad ním.

3. Saul pak * hubil církev, do domu vcházeje, a jímaje muže i ženy, dával je do žaláře.

4. Ti pak, * kterýchž se byli rozprchli, chodili, kázíce slovo.

5. A Filip všed do města Samari, kázal jemu Krista.

6. I pozorovali * zástupové jednodmyslně toho, což se pravilo od Filipa, slyšice a vidouce divy, kterýchž činil.

7. Nebo * duchové nečistí z mnohých, kterýchž je měli, křičíce hlasem velikým, vycházeli a mnozí šlakem poražení a kulhaví uzdraveni jsou.

8. A stala se * radost veliká v tom městě.

9. Muž slyšice to, jménem Šimon, před tím v tom městě čarý provodil, a lid Samarský mámil, pravě se býti nějakým velikým.

10. Na něhož pozor měli všickni, od nejmenšího až do největšího, říkajice: Tentot jest Boží moc veliká.

11. Pozor pak měli na něho, proto že je za mnohý čas mámil čarý.

12. A když uověřise Filipovi vztujícímu o království Božím a o jménu Ježíše Krista, křtiti se muží i ženy.

13. Tedy i ten Šimon uvěřil, a pokřten býti, přidržel se Filipa, a vida zákrky a moci veliké činěné, děsil se.

14. Uslyšavše pak v Jeruzalémě apoštolé, že by Samaři přijala

15. Kterýchž přišedše, modlili se za ně, aby přijali Ducha svatého.

16. (Něbo ještě byl * na žádého z nich nesusoupl, ale pokřtěni toliko byli ve jménu Pána Ježíše.)

17. Tehdy * vzkládali na ně ruce, a oni přijali Ducha svatého.

18. I uzřev Šimon, že skrze vzkládání rukou apoštolských dává se Duch svatý, přinesl jim peníze.

19. Řka: Dejte i mně tu moc, at na kohož bych koli vložil ruce, přijme Ducha svatého.

20. I řekl jemu Petr: Penize tvé budtež s sebou na zatracení, proto že jsi se domníval, že by dar * Boží mohl býti zjednan za peníze.

21. Nemáš dlu ani losu v této věci; nebo srdce tvé není upřimé před Bohem.

22. Protož čin * pokání z této mysleni srdce tvého.

23. Nebo v žluči hořkosti a v svazku nepravosti tebe býti vidim.

24. I odpověděv Šimon, řekl: Modlitež vy se za mne Pánu, aby na mne neupřelo něco z těch věcí, kterýchž jste mluvíli.

25. Oni pak osvědčovavše a mluvivše slovo Páně, navrátili se do Jeruzaléma, a ve mnohých městech Samarských kázali evangelium.

26. Anděl pak Páně mluvil k Filipovi, řka: Vstaň a jdi ku poslední straně na cestu, kteréž vede od Jeruzaléma do Gázy, kteréž jest pusté.

27. I vstav šel. A aj, muž Mourn, kleštěnec, * komorník královny Mouréninské Kadíce, kterýchž vlád všemi pokladý jejími, o a byl přijel do Jeruzaléma, aby se modlil.

28. Navracoval se, na voze svém sedě, a čelil Izaiáše proroka.

29. I řekl Duch Filipovi: Přistup, a přivíh se k vozu tomu.

30. A přiběh Filip, slyšel jej, an čel Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-liž medle, co čteš?

31. A on řekl: Kterakž bych mohl, leč by mi kdo vyložil? I prosil Filipa, aby vstoupil a seděl s ním.

32. Místo pak toho písmá, kte-

réž čel, toto bylo: * Jako ovce k zabíjí veden jest, a jako beránek němý před tím, kdož jej strižie, tak neotevřel úst svých. * 1z. 53. 7. 8. 33. V ponižení jeho odsouzení jeho vyházeno jest, rod pak jeho z země život jeho?

34. A odpovídá komorník Filipovi, di: Prosim tebe, o kom toto mluví prorok? Sám-li o sobě, čili o někom jiném?

35. Tedy otevřev Filip ústa svá, a počav od toho písma, zvěstoval jemu Ježíše.

36. A když jeli cestou, přijeli k jedné vodě. I řekl komorník: A j, voda. Proč nemám * být pokřtěn?

37. I řekl Filip: Věřš-li celým srdcem, slušif. A on odpovědév, řekl: Věřim, že Ježíš * Kristus jest Syn Boží. * Mat. 16. 16. 38. I rozkázal státi vozu, a sstoupili oba do té vody. Filip i komorník. I pokřtil ho.

39. A když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa, a neviděl ho více komorník; nebo jel cestou svou, raduje se.

40. Filip pak nalezene jest v Aretu; a chodě, kázal evangelium všemném městům, až * přišel do Cesaree. * 21. 9.

KAPITOLA 9.

Saul byv prořvnikem, 15. nádobou vyvolanen učiněn, 20. Křtěna vyznávaj, 22. a židý přeměňal, 29. Petr svatý Eneáša ustravil, 37. a Tabitu vzkřivil.

Saul * pak ještě dychtě po poručitelích a po mordou proti učedníkům Páně, šel k nejvyššímu knězi, * 8. 3. 26. 10. Gal. 1. 13. 1. 13. 2. A vyzádal od něho * listy do Damasku do škol, nalezl-li by tam té cesty které muže neb ženy, aby svázané přivedl do Jeruzaléma. * 22. 6.

3. A když byl na cestě, stalo se, že jiz přiblížoval se k Damasku. Tedy pojednou rychle * obkličilo jej světlo s nebe. * 22. 6. 10. 1. 13. 4. A padna na zem, uslyšel * hlas k sobě řkoudi: Sauli, Sauli, o proč mi se protivíš? * 22. 6. 14. Luk. 10. 16.

5. Kterýž řekl: I kdo jsi Pane? A Pán řekl: Já jsem Ježíš, jemuž ty se protivíš. Tvrdoť * jest tobě proti oslnim se zpěčovat. * 22. 6. 18. 6. A on třesa se a boje se, řekl:

1) Bibli král. z r. 1613: biakupoví.

22. Saul pak více se zmocňoval; a zahaboval Židy, kteříž bydlili v Damasku, * potvrzuje toho, že ten jest Kristus. * 11. 19.

23. A když přeběho drahně dnů, radu mezi * sebou na tom zavřeli Zidé, aby jej zabili. * 11. 30. 1. 12. 24. Ale zvěděl Saul o těch učednecch jejich. Ostřihali také i bran ve dne i v noci, aby jej zahubili.

25. Ale učedníci v noci vzavěš ho, spustili jej po provaze přes zed v koši.

26. Přised pak Saul do * Jeruzaléma, pokoušel se přitovaryšiti k učedníkům, ale báli se ho všichni, nevěřice, by byl učedníkem. * Gal. 1. 18.

27. Barnabáš pak přijav jej, vedl ho k apostolům, a vypravoval jim, kterak na cestě viděl Pána, a že mluvil s ním, a kterak v Damasku svobodně mluvil ve jměnu Ježíše.

28. I bydlil s nimi v Jeruzalémě, 29. A směte mluvil ve jměnu Pána, na Ježíše, a hádal se s Reky; oni pak usilovali ho zabiti.

30. To zvěděvše bratři, dovedli ho do Cesaree, a poslali jej * do Tarsu. * 11. 25.

31. A tak zborové po všem Judstvu a Galilei i Samarii měli pokoj, vzdělávajice se, a chodíce v bázi Páně, a rozhojňovali se početěním Ducha svatého.

32. Stálo se pak, že Petr, když procházel všecky, přišel také k svatým, kteříž bydlili v Lyddě. 33. I nalezl u člověka jednoho, jměnem Eneáša, již od osmi let kem poražený, kterýž byl slava- 34. I řekl mu Petr: Eneáš, u- zdravuje tebe * Ježíš Kristus, vstaň, a ustel sobě. A hned vsta- 35. I viděl jej všickni, kteříž bydlili v Lyddě, a v * Saroně, kteříž se obrátili ku Pánu. * 12. 35. 36. Byla pak jedna učednice v Joppen, jměnem Tabita, což se vykládá Dorkas. Ta byla piná skutků dobrých a * almužen, kteréž činila. * 10. 2.

37. I stalo se v těch dnech, že roznemohši se, umřela. Kterouž umyše, položili na síň vrchni. 38. A že byla blízko Lydda od Joppen, uslyšavše učedníci, že by tam byl Petr, poslali k němu dva muže, prosice ho, aby sobě neobtěžoval přijiti až k nim. 39. Tedy vstav Petr, šel s nimi.

39. Tedy vstav Petr, šel s nimi. 40. A když přišel, vedli jej na síň. I obstoupily ho všechny vdovy, plačice, a ukazujice sukne a pláště, kteréž jim dělala, dokudž s nimi byla. Dorkas. 40. I rozkázav všechném vyjiti ven, Petr, poklek na kolena, modlil se, a obrátiv se k tomu tělu, řekl: Tabito, vstaň. * A ona otevřela oči své, a uzřevši Petra, posadila se. * Mat. 5. 41. Luk. 7. 14.

41. A podav jí ruky, pozdvihl ji; a povolav svatých a vdov, ukázal jim ji živou. 42. I rozhlášeno jest to po všem Joppen, a * uvěřili mnozi v Pána. 43. I stalo se, že za mnohé dni pozůstal Petr v Joppen u nějakeho Simona * koželuha. * 10. 6.

44. A on pilně popativ naň, a sstrášiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tvářmi Boží. 45. Protož nyní pošli muže do Joppen, a porovej Simona, kterýž má přijmi Petr. 46. Tent hospodu má u nějakeho Simona * koželuha, kterýž má dum u moře. Onť o povi tobě, o bys ty měl činiti. * 9. 43. 9. 6. 7. A když odšel anděl, kterýž mluvil Kornelioví, zavolal dvou služebníkú svých, a rytire pobozného z těch, kteříž vzdácky při něm byli. 8. A oznámiv jim všecko to, poslal je do Joppen. 9. Nazejtří pak, když oni šli, a přiblížovali se k městu, všel Petr na horu, aby se modlil, okolo hodiny šesté. 10. A potom velice zlačněv, chtěl pojsiti. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytrženi. 11. I uzřel nebe otevřené a sstupující k sobě nádobu jakous jako

KAPITOLA 10.

Petr svatý Kornelia získal, 44. a pokřtil ho i ty všecky, na kteréž Duch svatý s nebe v přítomnosti žitá přišel.

Muž pak nějaký byl v Cesarei, jměnem Kornelius, setník z zastupu, kterýž sloužil Vlaský, 2. Nábožný * a bohobojný se všim domem svým, čině * 22. 9. 42. mnohé lidu. * 22. 9. 42.

3. A modifavje se vzdácky Bohu, viděl u vidění zreteleň, jako v hodinu devátou na den, anděla Božioho, an všel k němu, a řekl jemu: Kornelí.

4. A on pilně popativ naň, a sstrášiv se, řekl: Co chceš, Pane? I řekl jemu: Modlitby tvé a almužny tvé vstoupily na paměť před tvářmi Boží.

5. Protož nyní pošli muže do Joppen, a porovej Simona, kterýž má přijmi Petr.

6. Tent hospodu má u nějakeho Simona * koželuha, kterýž má dum u moře. Onť o povi tobě, o bys ty měl činiti. * 9. 43. 9. 6.

7. A když odšel anděl, kterýž mluvil Kornelioví, zavolal dvou služebníkú svých, a rytire pobozného z těch, kteříž vzdácky při něm byli.

8. A oznámiv jim všecko to, poslal je do Joppen. 9. Nazejtří pak, když oni šli, a přiblížovali se k městu, všel Petr na horu, aby se modlil, okolo hodiny šesté. 10. A potom velice zlačněv, chtěl pojsiti. Když pak oni strojili, připadlo na něj myslí vytrženi. 11. I uzřel nebe otevřené a sstupující k sobě nádobu jakous jako

pující k sobě nádobu jakous jako

12. Na niž byla všeliká zemská hovada čtvermohá, a zvířata, a zeměplazové, i ptactvo nebeské. 13. I stal se hlas k němu: Vstaň, Petře, bi a jez. 14. I řekl Petr: Nikoli, Pane, neboť jsem nikdy nejedl nic obecného * aneb nečistého. *^{III.M.11.9.náhl. V X.14.9. Ezec. 4.14.}

15. Tedy opět podruhé stal se hlas k němu. * Což Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. *^{Mat. 15.11. R.14.17. I Tim. 4.4. Tit. 1.15.}

16. A to se stalo potřikrát. I vzata jest zase ta nádoba do nebe. 17. A když Petr sám u sebe rozjímal, co by znamenalo vidění to, kteréž viděl, aj, muži ti, kteříž poslání byli od Kornelia, ptajíce se na dům Simonův, stáli přede dveřmi. 18. A zavolaše, tážali se: Má-li zde hospodu Šimona, kterýž má přijmí Petr?

19. A když Petr přemýšleoval o tom vidění, řekl jemu Duch: Aj, muži tři hledají tebe. 20. Protož * vstaň, sejdí dolů, a jdi s nimi, nic se nerozpakuje; neboť jsem já je poslal. *^{K.11.12; 15.7.}

21. Tedy šel Petr k těm mužům, kteříž poslání byli k němu od Kornelia, řekl: Aj, * jáť jsem ten, kteréhož hledáte. Jaka jest příčina, pro niž jste přišli? *^{Jan. 19.5.}

22. Oni pak řekli: Kornelius * setník, muž spravedlivý a bohobožný i svědecky dobré mající, o ode všeho národu Židovského, u vidění napomenut jest od anděla svatého, aby povolal tebe do domu svého, a slyšel řeč od tebe. 23. Tedy zavolať iich do domu, přijal je do hospody. Druhého pak dne Petr šel s nimi, a některý brátri z Joppen šli s ním. 24. A nazejtri přišli do Cesaree. Kornelius pak očekával iich, svolav přibuzné své a přátele blízké. 25. I stalo se, když vycházel Petr, vyšel proti němu Kornelius, a padl k nohám jeho, klaněl se mu. 26. Ale Petr pozdvihl ho, řka: Vstaň, i jáť také sám člověk jsem. 27. A rozmlouvaje s ním, všel, a nalezl mnoho těch, kteříž se byli sešli.

28. I řekl jim: * Vy víte, že nejslušné jest muži Židu připojiti se aneb přistoupiti k cizozemci, ale mně ukázal Bůh, abych žádno člověka nepravil obecným neb nečistým býtí. *^{K.1.18. I.K.49. ss. Jan 4.9.} 29. Protož bez odporu přišel jsem, povolán jsa. I piám se, pro kterou příčinu poslali jste pro mne? 30. A Kornelius řekl: Před čtyřmi dny postil jsem se až do této hodiny, a v hodinu devátou modlil jsem se v domě svém. A aj, postavil se přede mnou muž v rouše bělostkovcím. 31. A řekl: Kornéli, * uslyšnať jest modlitba tvá, a almužny tvé jsou v paměti před tváří Boží. *^{I.K.1.18.}

32. Protož hned té chvíle jsem poslal k tobě, a ty jsi dobře učinil, žeš přišel. Nyní tedy my všichni před obličejem Božím hotoví jsme * slyšet všecko, což jest koli příkazano tobě od Boha. *^{I Sam. 9.9.} 34. Tedy Petr otevřel ústa, řekl: V pravdě jsem shledal, * že Bůh není přijímací osob. *^{II.Par. 19.7. Job 8.4. R. 3.11.}

35. Ale * v každém národu, kdož se ho bojí, a činí spravedlnost, přijemný jest jemu; 36. Jakž to oznámil synům Izraelským, zvestuje * pokoj skrze Ježíše Krista, kterýž o jest Pánem všeho. *^{Iz. 57.7. Jan 19.32. Mat. 28.18. I Kor. 8.6.}

37. Vy sami víte, co se dalo po všem Židovstvu, počna od Galliee po krtu, kterýž kázal Jan: 38. Kterak Ježíše od Nazareta pomazal * Bůh Duchem svatým a mocí. Kterýž chodil, dobře čině, o a uzdravuje všecky posudé od štábia; nebo Bůh s ním byl. *^{2.45.8. Iz. 61.1. Mat. 8.16.}

39. A my jsme * svědkové všeho toho, což činil v krajině Judské a v Jeruzalémě. Kteréhož zamordovali, pověšivše na dřevě. 40. Toho Bůh * vzkřísil třetího dne, a způsobil to, aby zjeven byl, *^{Mark. 16.14. Jan 20.17. I Kor. 15.4.}

41. Ne všemu lidu, ale * svědkům prvé k tomu zřízeným od Boha, nám, kteříž jsme o s ním

132 jedli a pili po jeho z mrtvých vstání. 9. I odpověděš mi hlas podruhé s nebe: Co Bůh očistil, neměj ty toho za nečisté. 10. A to se stalo potřikrát. I virženo jest zase to všecko do nebe. 11. A aj, * hned té chvíle tři muži stáli u domu, v kterémž jsem byl, poslání jsouce ke mně z Cesaree. *^{K.1.19.1.}

12. I řekl mi Duch, abych šel s nimi, nic se nerozpakuje. A šio se mnou i těchto šest brátri, a všeli isme do domu muže toho, 13. kterýž vypravoval nám, kterak viděl anděla v domě svém, an se před ním postavil, a řekl jemu: Pošli do Joppen muže, a povolej Šimona, kterýž slove Petr. 14. Onť tobě bude mluvíti slova, skrze něž spasen budeš ty i všcken tvůj dům. 15. Když jsem pak já mluvíti začal, sstoupil Duch svatý na mě jako * i na nás na počátku. *^{K.2.4.} 16. I rozpomenul jsem se na slovo Páně, kterýž byl pověděl: * Jan zajistě křtí vodou, ale O vy pokřtění budete Duchem svatým. *^{Mat. 3.11. Mark. 1.8. I.K.44.9. Joel 2.28.}

17. Poněvadž tedy jednostejný dar dal jim Bůh jako i nám věřícím v Pána Ježíše Krista, i kdož jsem já byl, abych mohl zabrániti Bohu? 18. To uslyšavše, spokojili se, a slavili Boha, řkouce: Tedy i poňhanům Bůh pokání dal k životu. 19. Ii pak, * kteříž se byli rozprchlí příčinou souzení, kteříž se bylo stalo pro Štěpána, přišli až do Fenice a Cypru a do Antiochie, žádnému nemluvice slova než samým toliko Židům. *^{K.9.4.} 20. A byli někteří z nich muži z Cypru a z Cyrénu, kteříž přišedše do Antiochie, mluvíli rukem zvěstujícíe Pána Ježíše. 21. A byla * ruka Páně s nimi, a veliký počet věřících obrátil se ku Pánu. *^{Jan 8.80.}

22. I přišla pověst o tom k církvi, kteráž byla v Jeruzalémě. I poslali Barnabáše, aby šel až do Antiochie. 23. Kterýž přišed tam, a uzřev milost Boží, zradoval se, a napomínal všech, aby v umyslu srůce * trvali v Pánu. *^{K.19.48.}

24. Nebo byl muž dobrý, * a plný Duchu svatého a víry. I přibyl veliký zástup Pánu. *^{K.6.6.} 25. Tedy odšel Barnabáš do Tartusu hledati Saule, a nalezna jej, přivedl ho * do Antiochie. *^{Gal. 2.1.}

KAPITOLA 11.

Petr svatý šel, proč ku pohánům šel. 19. V Antiochii Kristina rozhlášen. 37. Agabus budoucí hlad předpověděl. U slyšeli pak apoštolé a brátri, kteříž byli v Judstvu, že by i poňhané přijali * slovo Boží. *^{Eze. 3.1.}

2. A když přišel Petr do Jeruzaléma, domlouvali se naň ti, kteříž byli z obřezaných. *^{K.10.46.} 3. Rkouce: * K mužům neobřezaným všel jsi, a jedl jsi s nimi. *^{K.10.28.} 4. Tedy začav Petr, vypravoval jim pořad, řka: 5. Byl jsem v městě Joppen, modle se, i viděl jsem u vytržení myslí vidění, nádobu nějakou sspolujič jako prostěradlo veliké, za čtyři rohy spouštějící se s nebe, a přišla až ke mně. 6. Do kterých pohleděv pilně, spatřil jsem hovada zemská čtvernohá, i zvířata, a zeměplazy, i ptactvo nebeské. 7. Slyšel jsem k sobě také hlas řkouci: Vstaň, Petře, bi a jez. 8. I řekl jsem: Nikoli, Pane, * nebo nic obecného aneb nečistého nikdy nevcházelo v ústa má. *^{III.M.11.2.}

26. I byli přes celý rok při tom zboru, a učili zástup veliký, tak že nejprv tu v Antiochii učedníci nazváni jsou křesťané.

27. V těch pak dnech přišli z Jeruzaléma proroci do Antiochie.

28. I povstáv jeden z nich, jménem Agabus, oznamoval skrze Ducha, že bude hlad veliký po všem okrajsku zemském. Kterýž i stal se za císaře Klaudia.

29. Tedy učedníci, jeden každý podle možnosti své, uminili si poslati ku pomoci bratřím přebývajícím v Judstvu. Poslávají k starším skrze ruce Barnabáše a Saule.

KAPITOLA 12.

Jakub od Heródesa stáť, Petr k modlitbám svých vyzobozen, Heródes pak hrozně strážiti.

A při tom času dal se v to Heródes král, aby sružoval některé z církve.

2. I zamordoval Jakuba, bratra Janova, mečem.

3. A vida, že se to libilo Židům, uminil jiti i Petra. (A byli dnově přemín.)

4. Kteréhož jav, do žaláře vsadil, poručiv jej šestnácti žoldněřům k ostrhání, chtěje po velikoci vyvesti jej lidu.

5. I byl Petr ostrhán v žaláři, modlitba pak ustavičná k Bohu dala se za něj od církve.

6. A když jej již vyvesti měl Heródes, té noci spal Petr mezi dvěma žoldněři, svázan byv dvěma ostrháními žaláře.

7. A aj, anděl Páně postavil se, a světlo o se zastřívělo v žaláři; a udeřiv Petra v bok, zbudil ho, říká: Vstaň rychle. I spadl jemu řetězové z rukou.

8. Tedy řekl jemu anděl: Opas se a podvaž obuv svou. Tedy učinil tak. I řekl jemu: Odej se pláštěm svým, a podž za mnou.

9. Tedy vyšel, bral se za ním, a nevěděl, by to pravě bylo, co se dalo skrze anděla, ale domníval se, že by vidění viděl.

10. A prošeďe skrze první i druhou stráž, přišli k bráně železné, která vedě do města, a ta se jim sama od sebe otevřela. A vyšedše, přešli ulici jednu, a hncd odšel anděl od něho.

11. Tedy Petr přišed sám k sobě, Barnabáš a Pavel, 46. kázal Krista po-

rekli: Nyni pravě vim, že poslal Pán anděla svého, a vytrhl mne očekávání lidu Židovského.

12. A pováziv toho, šel k domu Marie, matky Janovy, kterýž přijimi měl Marek, kdež se ič bylo mnoho sešlo, a modlili se.

13. A když Petr potloukl na dvěře, vyšla děvčeka, aby poslechla, jménem Róde.

14. A poznávši hlas Petřův, pro radost otevřela dveři, aie vpběhši, zvěstovala, že Petr stojí u dveři.

15. A oni rekli jí: Blázníš. Ona pak potvrzovala, že tak jest. Tedy oni rekli: Anděl jeho jest.

16. Ale Petr předeč tloukl. A otevřevše, uzřeli jej, i ulekl se.

17. A pokynuv na ně rukou, aby mlčeli, vypravoval jim, kterak jej Pán vyvedl z žaláře, a řekl: Pověztež to Jakubovi o a bratřím. A vyšed, bral se na jiné místo.

18. A když byl den, stal se rozbroj nemalý mezi žoldněři o to, co se stalo při Petřovi.

19. Heródes pak ptaje se na něj, a nenalezna, vyzatovav se na strážných, kázal je pryč vští; a odebrav se z Judstva do Cesaree, přebýval tam.

20. A v ten čas Heródes rozložil se proti Tyrským a Sidonským. Kterižto jednomyslně přišli k němu, a namluvivše Blasta, předního komorníka královského, žádali za pokoj, proto že jejich krajiny potravu měly z království.

21. V uloženy pak den Heródes, obleka se v královské roucho, a posadiv se na soudné stolici, učinil k nim řeč.

22. I zvolal lid, říká: Boží hlas, a ne lidský.

23. A i hncd ranil jej anděl Páně, proto že nevdal slávy Bohu; a rozlez se červy, umřel.

24. A slovo Páně rostlo a rozmáhalo se.

25. Barnabáš pak a Saul navrátili se z Jeruzaléma, a vykonavše službu, pojavše s sebou i Jana, kterýž přijimi měl Marek.

KAPITOLA 13.
Vyvolení, oddělení i povržení ionuce Barnabáš a Pavel, 46. kázal Krista po-

hanám, Elymasa, proroka falešného, hrozně zaháněvši.

Byli pak v církvi, kteráž byla v Antiochii, někteří proroci a učitelé, jako Barnabáš a Simon, kterýž měl přijimi Černý, a Lucius Cyrenenský, a Manahan, kterých byl spolu vychován s Heródesem tetřarchou, a Saul.

2. A když oni služby Páně konali, a postili se, di Duch svatý: Oddělte mi Barnabáše a Saule k službě, a v kterémž jsem jich povolal.

3. Tedy postice se, a modlice, a skládajice o na ně ruce, propustili je.

4. A oni posláni byvše od Ducha svatého, přišli do Seleucie, a odtud plavili se do Cypru.

5. A přišedše do Salamin, zvěstovali slovo Boží v školách Židovských; a měli s sebou i Jana k službě.

6. A když zchodili ten ostrov až do Páfu, naležli jakéhos čarodějníka, falešného proroka Žida, jménem Barjesus,

7. Kterýž byl v znamenitého vládně Sergia Pavla, muže opatrného. Ten povolav Barnabáše a Saule, žádal slyšeti slovo Boží.

8. Ale protivil se jim Elymas, ten čarodějník, (nebo se tak vykládá jméno jeho,) usluje odvrátiti vládaře od víry.

9. Tedy Saul, kterýž slove i Pavel, naplněn byv Duchem svatým, a pilně pohledv na něj,

10. Řekl: Ó plný vši lsti a vši nělechotnosti, synu ďáblův, ne přítel vši spravedlnosti což nepřestaněš převraceti cest Páně přímých?

11. A aj, nyní ruka Páně nad tebou, a budeš slepý, nevida slunce až do času. A pojednou připadla na něj mrákota a tma, a jda vůkol, hledal, kdo by ho za ruku vedl.

12. Tehdy vládař uzřev, co se stalo, uvěřil divě se učení Páně.

13. A pustivše se od Páfu Pavel Pergen v Pamfylii, Jan pak od Jerušeď od nich, vrátili se do Jeruzaléma.

14. Oni pak šedše z Pergenu, přišli do Antiochie Pisidické, a mordován byl.

všedše do školy v den sobotní, posadili se.

15. A když bylo po přečtení zákona a proroků, posílali k nim knižata školy té, řkouce: Muži bratři, máte-li úmysl jaké napomenuti učiniti k lidu, mluvte.

16. Tedy Pavel povstav, a rukou pokynuv, řekl: Muži Izraelští, a kteříž se bojíte Boha, slyšte.

17. Bůh lidu tohoto Izraelského vyvolil otce naše, a lidu povýšil, když byl pobostinu v zemi Egyptské, a v rameni vztáženém vyvedl je z ní.

18. A za čas čtyřiceti let snášel jejich obyčje na poušti.

19. A zahladiv sedm národů v zemi Kanán, o rozdělil losem mezi ně zemi jejich.

20. A potom, téměř za čtyři sta a padesát let, dával jim soudec až do Samuele proroka.

21. A v tom žádali za krále, i dal jim Bůh o Saule, syna Cis, muže z pokoleni Beniaminova, za čtyřiceti let.

22. A když toho zavrhl, vzbudil jim Davida o krále, kterémuž svědecť dáváje, řekl: Nálež jsem Davida, syna Jesse, muže podle srdce svého, kterýž bude činiti všecku vůli mou.

23. Z jehož semene Bůh podle zaslíbení vzbudil Izraelovi spasitele Ježíše.

24. Před jehož přístim kázal Jan křest pokání o všemu lidu Izraelskému.

25. A když Jan běh dokončoval pravil: Kteréhož se mne domnívate být, nejsem o já, ale aj, jduť po mně, u jehož noh obuvi rozvázati nejsem hoden.

26. Muži bratři, synové rodu Abrahamova, a kteříž mezi vámi boji se Boha, vám o slovo spasení tohoto posláno jest.

27. Nebo ti, kteříž přebývali v Jeruzalémě, a knižata jejich, toho Ježíše neznajice, odsoudili, a tak hiasy prorocke, kteříž se na o každou sobotu čtou, naplnili.

28. A žádne přičiny smrti na něm nenalezše, prosili Piláta, aby za mrdován byl.

29. A když dokonali všechno, což o něm psáno bylo, složíše * z dřeva, do hrobu jej položili.

30. Bůh pak * vzkřísil jej z mrtvých.

31. Kterých * vidin jest po mnohé dni od těch, jenž spolu s ním byli přišli z Galiee do Jeruzaléma, kteříž jsou svědkové jeho křtu.

32. A my vám zvěstuje^{me} to za slíbení, kteréž * se stalo otcům, že Bůh naplnil je nám synům jejich, vzkřísiv Ježíše;

33. Jakož i v * druhém žalmu napsáno jest: Syn můj jsi ty já dnes zplodil jsem tebe.

34. A že jej z mrtvých vzkřísil, aby se již více nenavracoval k porušení, takto * řekl: Dám vám svatě věci Davidovy věrně.

35. Protož i jinde * dí: Nedáš svatému svému viděti porušení.

36. David zajisté za svého věku posloužil vůli Boží, * usnul, a přiložen jest k otcům svým, a viděl porušení.

37. Ale ten, kteréhož Bůh vzkřísil, neviděl porušení.

38. Protož známo vám buď, muži bratři, * že skrze tožb zvěstuje se vám odupuštění hříchů.

39. A to ode všech, od kterýchž jste nemohli skrze zákon Mojišův ospravedlněni býti, skrze * tohoto, každý kdož věří, bývá ospravedlněn.

40. Protož vizte, ať na vás nepřijde to, což jest v prorocích povědno:

41. Vizte * potupníci, a podivíte se, a na nic přídte; nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, jež muž neuvěříte, byť vám kdo o něm vypravoval.

42. A když vycházeli ze školy Židovské, prosili pohané, aby jim v druhou sobotu mluvili taž slova.

43. A když bylo propuštěno shrómáždění, šlo mnoho Židů, * nábožných, znovu na víru obrácených za Pavlem a Barnabášem, kteříž promptovávají k nim, radili jim, aby trvali v milosti Boží.

44. V druhou pak sobotu téměř všechno město sešlo se k slyšení slova Božího.

45. A Židé vidouce: zástupy, naplnění jsou * zvěstí, a odporovali tomu, co bylo praveno od Pavla, protivíce a rouhačce se.

46. Tedy svobodně Pavel a Barnabáš řekli: * Vám mělo nejprv mluveno býti slovo Boží, a za nepůněvadž je zamítáte, a za nehodné sebe soudíte věčného života, ať, obrácíme se ku * pohánům.

47. Neboť nám tak přikázal Pán, říka: Položil * jsem tebe světlo pohánům, abys ty byl spasen až do končin země.

48. A slyševše * to pohané, radovali se, a velebili slovo Páně: a uvěřili všickni, což jich koli bylo o předčítěno k životu věčnému.

49. I rozhlášovalo se slovo Páně po vsi té krajíně.

50. Tedy Židé zbourili ženy nábožné a pociťe v přední městáně, a vzbudili protivensví proti Pavlovi a Barnabášovi, i vyhnaní je z končin svých.

51. A oni * vyrazivše prach z noh svých na * přišli do Ikonie.

52. Učedníci pak naplněni byli radostí a Duchem svatým.

KAPITOLA 14.

Některé v Křesťata uvěřili, a jini se přidali k nim. Chromý uzdraven, i Pavel a Barnabášem ctěn, i jinde s prospěchem ale zachován jsa, kázal.

I stalo se tolikéž v Ikonii, že vešli do školy Židovské, a mluvili, tak že uvěřilo i Židů i * Řeků veliké množství.

2. Ale kteříž z Židů nepovolni byli, ti zbourili a zdráždili mysl pohánů proti bratřím.

3. I byli tu za dlouhý čas, svobodně mluvice v Pánu, * kteříž svědectví vydával slovu milosti své, a působil to, aby se dali dítové a zátrakové skrze ruce jejich.

4. I rozdělilo se množství města, a jedni byli s Židy, jini s apoštolů.

5. A když se obořili i pohané i Židé s knížaty svými, aby jim posměch učinili, a kamenovali je,

6. Srozuměvše tomu, * utekli do měst Lykaonických do Lystry a do Derben, a do toho okolí.

7. A když mnohá vyhlédání toho bylo, povstaly Petr, řekl jim: Muži bratři, vy víte, že od dávnic dnů mezi námi Bůh vyvolal, aby skrze ústa o má slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili, a že musíme o skrze mnohá

7. A tu kázali evangelium. 8. Muž pak nějaký v Lystře, nemocný na nohy, sedával, své chromý z života matky své, kterýž nikdy nechochal.

9. Ten poslouchal Pavla mluviceho. Kterých pohledž naň, a vidě, on řekl, že uzdraven bude.

10. Řekl velikým hlasem: Postav se přímě * na nohách svých. O I zchozil se a chodil.

11. Zástupové pak viděvše, což učinil Pavel, pozdváhli hlasu svého. Lykaonisky říkouce: Bohové * připodobnivše se lidem, stoupili k nám.

12. I nazvali Barnabáše Jupiterem, a Pavla Merkuriásem; nebo on mluvil slovo.

13. Tedy kněz Jupiterův, kterýž byl před městem jejich, přivedl byky s věnci před bránu, a chtěl s lidem oběti obětovati.

14. To když uslyšeli apoštolé, Barnabáš a Pavel, * roztrhše sukny své, vyběhli k zástupům, křičíce,

5. A říkouce: Muži, * což to čítám? Však i my lidé isme, týmž bídám jako i vy poddáni, kteříž vám zvěstuje^{me}, abyste o se obrátili od těchto marností k Bohu živému, * kterýž učinil nebe i zemi, i moře, i všechno, což v nich jest.

16. Kterýchž za * předčíslych věků všech pohánů nechával, aby chodili po o cestách svých,

17. Ačkoli proto * nenechal sebe bez osvědčení, dobře čině, dávaje nám s nebe dešť a časy úrodné, on naplňuje pokrmem a potěšením srdce naše.

18. A to mluvice, sotva spokojili zástupy, aby jim neobětováni.

19. A v tom přišli od Antiochie a Ikonie Židé, kteříž navedše zástupy, a * ukamenovavše Pavla, vytáhli před město, domluvavše se, že umřel.

20. A když jej obstoupili učedníci, vstal, a všel do města, a nezejtří odšel s Barnabášem do Derben.

21. A kázavše evangelium městu tomu, a učedníkmu mnoho získavše, navrátili se do Lystry a do Ikonie a do Antiochie.

22. Potvrzující duši učedníků, a napomínající, aby trvali u víře, a že musíme o skrze mnohá

ssouzení vítii do království Božího.

23. A * zřídívše jim, podle dnůch hlasů, starší po církevích, a modlívše se s postem, poručili je Pánu, v kteréhož uvěřili.

24. A prošeše Pisidii, přišli do Pamfylie, a mluvívše slovo v Pergen, šli do Attalie.

26. A odtud plavili se do Antiochie, odkudž * poručeni byli milosti Boží k dílu, kterýž vykonali.

27. A když tam přišli, a shrómáždili církev, vypravovali, kteraké věci Bůh skrze ně učinil, a že otevřel pohánům o dvěře víry.

28. I byli * tu za nemalý čas s učedníky.

KAPITOLA 15.

Nemá o obřisku od apoštolů spokojena, 37. meš pak Barnabášem a Pavlem vznikla nevole o Jana.

Přikde se pak některý z Židovstva, učili bratři: * Ze nebudete-li se obřezovati podle obyčeje o Mojišova, nebudete moci spaseni býti.

2. A když různici a nemalou hádku Pavel a Barnabáš s nimi měl, i zůstali na tom, aby Pavel a Barnabáš a některý jimi z nich šli k apoštolům a starším do Jeruzaléma o tu otázku.

3. Tedy oni jsouce vyprovoceni od církve, šli skrze Fenicee a Samari, vypravující o obrácení pohánů, i způsobili radost velikou všecněm bratřím.

4. A když se dostali do Jeruzaléma, přijati jsou od církve a od apoštolů a starších. I zvěstovali, cožkoli činil skrze ně.

5. Ale povstali některý z sekty farizejské, kteříž byli uvěřili, pravice, že musejí obřezováni býti, a aby jim bylo prikázáno zachováti zákon Mojišův.

6. Tedy sešli se apoštolé a starší, aby toho povázali.

7. A když mnohá vyhlédání toho bylo, povstaly Petr, řekl jim: Muži bratři, vy víte, že od dávnic dnů mezi námi Bůh vyvolal, aby skrze ústa o má slyšeli pohané slovo evangelium, a uvěřili,

8. a že musíme o skrze mnohá

8. A * Bůh, zpytatel srdce, svědectví jim vydal, dav jim * Duchu svatého, jako i nám. * I Sam. 16.7. Ž. 7.10. Jer. 11.90. Luk. 16.15. 08k. 10.44.47.
9. A * neučim rozdílu mezi nimi a námi, věrou očistiv srdce jejich. * k. 10.43. Luk. 7.50. I Petr. 1.22.
10. Protož nyní, proč pokoušíte Bona, vzdávající se na hrdlo učenilník jho, kteréhož ani otcové naši, ani my něsti jsme nemohli? * Mat. 23.4.
11. Ale * skrze milost Pána Ježíše Krista věřime, že spasení budeme, rovně jako i oni. * R. 3.24. Ef. 2.8. II Tim. 1.9. Tit. 3.4.5. náel.
12. I mčelo: všecko to množství, a poslouchali Barnabáša a Pavla, vypravujících, kteraké divy a zázraky činil Bůh skrze ně mezi dohany. * k. 10.44.
13. A když oni umkli, odpověděl Jakub, řka: Muži bratři, slyšte mne. Šimon teď vypravoval, * kterak Bůh nejprve popatřil na pohany, aby přijal lid jménu svému. * k. 10.44.
15. A s tím se srovnávají i řeči prorocké, jakož psáno * jest: * Amos. 9.11.
16. Potom se navrátím, a vzdělám zase stánek Davidův, kterýž byl klesl, a zbořevim jeho zase vzdělám, a vyzdívam jej. * k. 10.44.
17. Tak aby ti ostatkové toho lidu hledali Pána, i všickni pohané, nad kterýmiž jest vyzváno jméno mé, dí Pán, kterýž činí tyto všecky věci. * k. 10.44.
18. Známaf jsou Bohu od věků všechna díla jeho. * k. 10.44.
19. Protož já tak soudím, aby nebyli kormoucení ti, kteříž se z pohánů obracejí k Bohu. * k. 10.44.
20. Ale aby jim napsáno bylo, at se zdržují od poškrvín * modli, a smilstva, a toho, což jest udávěného, a od * krve. * I M. 20.31. 23.13. I Kor. 9.1. 02 Ef. 5.3. * I M. 9.4. III M. 9.17.
21. Nebo Mojžíš od dávných věků má po městech, kdo by jej kázal, poněvadž v školách na každou sobotu čítán býva. * k. 10.44.
22. Tehdy vidělo se apoštolům a starším se vši církvi, aby vybrán s Pavlem a Barnabášem totiž Judu, kterýž sídlil Barsabáš, a Silu, muže znamenité mezi bratřimi, * k. 10.44.
23. Napsavše po nich toto: Apoštolé a starší i bratři tēm, kteříž jsou v Antiochii a v Syrii a v Ci-

- KAPITOLA 16.
- Timoteus Pavel obřezal, 9. do Macedonie šel. 14. Lyčias ziskána, 16. děvečka věští uzdravena. 22. Pavel žalostného ziskal uzdravena. 33. i pokřtěl.
- Přišel pak do Derben a do Lysitry, a aj, učedník jeden tu byl, jménem Timoteus, syn nějaké ženy Židovky věcti, ale otec měl Řeka. * k. 16.17. I Kor. 4.17. II Tim. 1.5.
2. Tomu * svědectví vydávali bratři ti, kteříž byli v Lysitře a v Ikonii. * k. 16.19. 22.
3. Toho sobě oblibil Pavel, aby s nim šel. I * pojav ho, obřezal jej, pro Židy, kteříž byli v těch městech; nebo věděli všickni, že otec jeho byl Řek. * I Kor. 9.20.
4. A když chodili po městech, vydával jim k ostříhání ustanovení zřízená * od apoštolů a od starších, kteříž byli v Jeruzalémě. * k. 15.20. 29.
5. A tak církev utvzovaly se u víře, a rozmáhaly se v počtu na každý den. * k. 16.40.
6. A prošeše * Frygii i Galatskou krajinu, když jim zabráněno od Duchu svatého, aby nemluvíli slova v Azii. * k. 18.23.
7. Přišedše do Myzie, pokoušeli se jiti do Bitynie. Ale nedal jim Duch. * k. 16.40.
8. Tedy pomínuvše Myzii, * šli do Troady. * k. 20.6. II Kor. 2.13.
9. I * ukázalo se Pavlovi v noci vidění. Muž nějaký Macedonský stál, prose ho a řka: Přijďa do Macedonie, pomoz nám. * k. 18.9. 23.11.
10. A jakž to vidění viděl, i hned jsme usilovali o to, abychom * šli do Macedonie, tím ujistiť jsou jim kázali evangelium. * k. 20.1.
11. Protož pustivše se od Troady, přímým během připlavili jsme se do Samotrace, a nazejtří do Neapolis. * k. 15.35.
12. A odtud do Filippis, kterých jest první město krajiny Macedonské, obyvatelem cizím osazené. I * zůstali jsme v tom městě za několik dní. * k. 15.35.
13. V den pak sobotní vyšli jsme ven za město k řece, kdež býval obyčej modlití se. A usadivše se, mluvili jsme ženám, kteréž se tu byly sešly. * k. 15.35.
14. Jedna pak žena, jménem Lydia, kteráž šarlaty prodávala v městě Tyatirských, bobabožní, poslouchala. Jejíž srdce * otevřel
- Pán, aby to pilně rozuzovala, co se od Pavla pravilo. * Luk. 24.46.
15. A když pokřtěna byla i dům její, prosila řkuci: Poněvadž jste mne soudili věrnou Pánu býti, * vejduce, v domě mém pobude. I o přinutila nás. * I M. 18.3. 19.3. Soud. 19.21. Žid. 13.2. O M. 39.11. Luk. 24.29.
16. I stalo se, když jsme šli k modlitbě, že děvečka nějaká * manjící ducha věštko, potkala se s námi, kteráž veliký o užitek přinesla panům svým budoucích věcí předpovídáním. * I Sam. 28.7. 08k. 19.24.
17. Ta šedši za Pavlem a za námi, volala, * řkuci: Tito lidé jsou služebníci Boha nejvyššího, kteříž zvěstují nám cestu spasení. * Mat. 5.29.
18. A to činvala za mnoho dní. Pavel pak těžce to nesa, a obrátiv se, řekl duchu tomu: * Prikazují tobě ve jménu Ježíše Krista, abys vyšel z ní. I vyšel hned té chvíle. * Mat. 16.17.
19. A viděvše páni její, že odešla naděje zisku jejích, chytivše před úřad. * k. 16.17.
20. A postavivše je před úředníky, řekl: * Tito lidé bouří město naše, jsouce Židé, * k. 17.6. I Kor. 16.17.
21. A zvěstují obyčej, kterýchž nám nesluší přijíti ani zachovávatí, poněvadž jsme Římané. * k. 16.17.
22. I povstala obec proti nim. Úředníci, roztrhše sukně jejich, kázali * je metami mrskati. * I Kor. 11.26. Filip. 1.24. 30. I Tim. 2.2.
23. A množstvi ran jim davše, vsadili do žaláře, přikázavše strážnému žaláře, aby jich pilně ostříhal. Tedy on takové máje příkazani, vsadil je do nejhluššího žaláře, a nohy jejich * sevřel kladou. * k. 106.18.
25. O půlnoci * pak Pavel a Silas modlouce se, zpívali písničky o Bohu, tak že je slyšeli všehovův. * k. 106.18.
26. A v tom pojednou země třesením stalo se veliké, a hned se všechny grumtové žaláře, a hrad se všechny dvéře otevřely, a všech okovův spadli. * k. 106.18.
27. A proctivši strážný žaláře, a viděv dvéře žaláře otevřené, vytřhl meč, aby se zabí, domnivaje se, že všehovův utekli. * k. 106.18.
28. I zkrtkl Pavel hlasem velkým, řka: Nečihj sobě nic zlého, však jsme tēď vsickni. * k. 106.18.
29. A požádav světla, vběhl k

ním, a třesa se, padl u Pavla a Sily.

30. I vyvedl je ven, řekl: * Páni, co já mám činiti, abych spasen byl?

31. A oni řekli: * Věť v Pána Ježíše Krista, a budeš spasen ty i dům tvůj.

32. I mluvili jemu slovo Páně, i všechněm, kteříž byli v domě jeho.

33. A pojav je v tu hodinu v noci, umyl jim rány. I pokřtěn jest hned on i všickni domácí jeho.

34. A když je uvedl do domu svého, připravil stůl, a veselil se, že se všim domem svým uvěřil Bohu.

35. A když bylo ve dne, poslali úředníci služebníky, řkouce: Vy-pusť ty lidi.

36. I oznámil strážný žaláře slova ta Pavlovi: Ze poslali úřed-níci, abyste byli propuštěni. Protož nyní vyjdoucc, idětež v pokoji.

37. Ale Pavel řekl jim: Zmrskav-še nás zjevně a bez vyslyšení, lidé Římaný, vsázeli: do žaláře, a nyní nás chtějí tajně vyhnati? Nikoli, ale nechť sami přijdou, a vyve-dou nás.

38. Tedy pověděli úředníkům služebníci slova ta. I báli se, u-slyšavše, že by Římané byli.

39. A přisedše, prosili jich: a vy-vedše je, žádali jich, aby šli z města.

40. I vyšeďše z žaláře, vešli k Lydiu, a uzřevše bratři, potěšili jich, a odesli.

KAPITOLA 17.

Stravý Pavel v Tesalonice Krista a mno-hou odgornosti, 15. potom v Atenách pra-vdho Boha pokorně v známost uvedli.

A prošeďše Amfipolim a Apollo-nii, přišli do * Tessaloniky, kdež byla škola Židovská.

2. Tedy Pavel podlé obyčeje své-ho všel k nim, a po tři soboty kázal jim z písemem.

3. Olivraje * a předkládaje to, o že měl Kristus trpěti a z mrt-vých vstáti, a že ten jest * Kris-tus Ježíš, kteréhož já zvěstuji vám.

4. I * uvěřili někteří z nich, a připojili se Pavlovi a Silovi, i Ře-ktů nábožných veliké množství, i žen znamenitých nemalo.

5. Ale zaženi byvše zavísti Židě nepovinni, a přivzavše k sobě

některé lehkomyšlné a neslechet-né lidi, a shluše se, zhoufili měs-to, a útok učinivše na dům Já-zonův, hledali jich, aby je vy-vedli před lid.

6. A nenalezše jich, táhli Jazona a někteří bratři k starším měs-ta, křičíce: Tito * kteříž všecken svět bouří, ti sem také přišli,

7. Kteréž přijal Jazon. A ti vši-ckni proti ustanovení císařskému čini, pravice být * králem jině-ho, totiž Ježíše.

8. A tak zbourili obec i starší města, kteříž to slyšeli.

9. Ale přijavše dosti učinění od Jazona a jiných, propustili je.

10. Bratři * pak hned v noci vy-slali i Pavla i Silu do Berte. Kte-říž přisedše tam, vešli do školy Židovské.

11. A ti byli udatnější nežli Tes-salonitští, kteříž přijali slovo Bo-ží se vši chitovostí, * na každý den rozvažující náma, tak-li by ty věci byly.

12. A tak mnozí z nich uvěřili, i Řecké ženy poutivé i mužů ne-malo.

13. A když zvěděli Židě v Tes-salonice, že by i v Berti kázáno bylo slovo Boží od Pavla, přišli také tam, bouříce * zástupem.

14. Ale hned bratři vyslali Pav-la, aby šel jako k moři; Silas pak * a Timoteus pozůstali tu.

15. Ti pak, kteříž provodili Pav-la, dovedli ho až * do Aten. A zavšve poručeni k Silovi a k Ti-moteovi, aby přišli k němu, což nejspíše mohli, šli zase.

16. A když Pavel čekal jich v Atenách, rozněcoval * se v něm duch jeho, vida to místo oddané býti modloslužbě.

17. I rozmlouval s Židy a nábož-nými v škole, ano i na rynku, po všecky dni, s těmi, kteříž se koli nahodili.

18. Tedy někteří z Epikureů a Stoických mudrých hádali se s ním. A někteří řekli: I * co tenio žvác chce povědět? Jim pak: Zdá se býti cizích hohň zvěstovatel.

19. Nebo jim o Ježíšovi a o z mrt-vých vstání vypravoval.

20. I popadše jej, vedli ho do Areopágu, řkouce: Můžeme-li vě-děti, jaké jest to učení nevě, kte-réž vypravuješ?

21. Nebo * nové jakési věci vklá-

i Dionyzius Areopagitský, i žena, jménem Damaris, a jini s nimi.

KAPITOLA 18.

Pavel s. v Korinth Krista kázal, 9. vřiděni vřiděl, 11. mnohé ziskal, 12. prořvstavi trpěl, 31. do Jerusalema hel. 34. Apollo, Žid horlivý, Krista oslavoval.

Potom pak Pavel vyšed z Aten, přišel do Korintu.

2. A nalezl jednoho Žida, * jmé-nem Akvillu, kterýž byl rodem z Pontu, kterýž nedávno byl přišel z Vlach, i Priscillu manželku je-ho, (proto že byl rozkázal Klau-dius, aby všickni Židě z Říma vy-šli,) i přivynul se k nim.

3. A že byl téhož řemesla, by-dřil u nich, a * dělal; nebo ře-meslo jejich bylo stany dělati.

4. I hádal se v škole na každou sobotu, a k získání přivodil i Ži-dy i Řeky.

5. A když přišli z Macedonie Silas a o Timoteus, * rozně-coval se v duchu Pavel, osvěd-čuje Židům, že Ježíš jest Kristus.

6. A když oni odporovali a rou-hali se, vyraziv * prach z roucha, řekl jim: Krev vaše o na hlavu vaši. Já čist jsa, * hned pjdju ku pohánům.

7. A jda odtud, všel do domu ně-jakého Justa jménem, chteie Bo-žího, kteréhož dům byl u samé školy.

8. Krispus * pak, kniže školy, u-věřil Pánu o se, všim domem svým, a mnozí z * Korintských slyšavše, uvěřili a pokřtěni byli.

9. I řekl Pán v noci u vidění Pavlovi: Neboj se, ale mluv a nemlč.

10. Nebo * já s tebou jsem, a žádnýť nesáhne na tebe, aťby zle učinil; nebo mnoho o mám lidu v tomto městě.

11. I byl tu pňl druhého léta, káže jim slovo Boží.

12. Když pak Gallio vládařem byl v Achaii, povstali jednonysl-né Židě proti Pavlovi, a přivedli jej před soudnou stolicí.

13. Pravice: Tento navodí lidi, aby proti zákonu ctili Boha.

14. A když Pavel měl již otevřítí ústa, řekl Gallio Židům: O Židě, jestliže by co nepravého stalo se

dás v uši naše, protož chceme věděti, co by to bylo.

21. (Atenští zajisté všickni, i ti, kteříž tu byli hosté, k ničemu ji-nému tak hotovi nebyli, než pra-viti neb slyšeti něco nového.)

22. Tedy Pavel, stuje u prostřed Areopágu, řekl: Muži Atenští, vi-dím vás býti všelijak * přilisi ná-božné lidi.

23. Nebo procházaje a spatřuje náboženství vaše, nalezl jsem také oltář, na kterémž napsáno jest: Neznámému Bohu. Protož kterě-hož cítě neznajíce, tohohť zvěs-tuji vám.

24. Bůh ten, * kterýž stvoril svět i všecko, což jest na něm, ten jsa Pánem nebe i země, o nebydlí v chrámích rukou udělaných.

25. Až bývá cítě lidskýmá ru-kama, jako by * něčeho potřebo-ně, poněvadž o on dáva všech-něm život i dýchání i všecko.

26. A učinil z jedné krve všecko lidské pokolení, aby přebývalo na tvářích vši země, vyměřiv jim uloužené časy * a cíle přebývání jejich.

27. Aby * hledali Pána, zda by snad makajíce, mohli nalezti jej, o ačkoli není daleko od jednoho každého z nás.

28. Nebo * jim živi jsme, a ná-jběme se, i trváme, jakož i ně-kterí z vašich poetů pověděli: Je i rodina jeho jsme.

29. Rodina tedy Boží isouce, * ne-mámět se domnřvati, že by Bůh zlatu neb stříbru neb kameny, ře-mestem aneb dvtipem lidským vyřytému, byl podoběn.

30. Nebo časy léto * neznámosti přehlídaje Bůh, o již nyní zvěs-tuje lidem všechněm všudy, aby pokání činili.

31. Proto * že uložil den, v kte-rémž souditi bude všecken svět v spravedlnosti skrze toho muže, kteréhož k tomu vystavil, slouže k vřivě všechněm, vzkřísivšem jeho z mrtvých.

32. Uslýševše pak o vzkřísivši z mrtvých, někteří se * posmřvli, a někteří řekli: Budeme té slyšeti o tom druhde.

33. A tak Pavel vyšel z prostřed-ku jejich.

34. Někteří pak muži, přidrříce se ho, uvěřili, mezi kterýmiž byl

neb nešlechtemost nějaká, slušně bych vás vyslyšel.

15. Pakliž jsou jaké hádky o slo-
vích a o jméních a zákonů vašem,
* vy sami k tomu přihlédněte. Já
zajistě toho soudce být nechci.

16. I odehnal je od soudné stolic.
*Mat.27.4.24.

17. Tedy Řekové všickni, ucho-
pivše Sostena, * knize školy, bili
jej před soudnou stolicí. a Gallio
na to nic nedbal.

18. Pavel pak, pobyv tam ještě
za mnoho dní, i rozžeňnav se s
bratřími, plavil se do Syrie, a s
ním spolu Priscilla a Akvila, o-
holiv hlavu v Cenchreis; nebo byl
* učinil slib.

19. I přišed do Efezu, nechal
jich tu; sám * pak všed do školy,
hádál se s Zidy.

20. A když ho prosili, aby děle
pobyl u nich, nepovolil.

21. Ale požehnav jich, řekl: Mu-
sím já jistotně svátek ten, kterýž
nastává v Jeruzalémě slaviti, ale
navrátním se k vám zase, bude-li
* vůle Boží. I bral se z Efezu.

22. A přišed do Cesaree, vstoupil
a pozdraviv církve, odtud šel do
Antiochie.

23. A pobyv tu za některý čas,
odšel a procházel pořád Galát-
skou krajinu a Frygii, potvrauje
všech učedníků.

24. Zid pak nějaký, jménem A-
pollo, rodem z Alexandrie, muž
výmluvný, přišel do Efezu, učed-
ný v písmě.

25. Jen byl počátečně naučen
cestě Páně, a byv vroucně du-
cha, mluvil a učil pilně těm vě-
cem, kteréž jsou Páně, znaje * to-
liko křest Janův.

26. A ten počal svobodně mluvit
v škole. Kterchož * slyševše Pris-
cilla a Akvila, přijali ho k sobě,
a dokonaleji vypravovali jemu o
cestě Boží.

27. A když chtěl jiti do Achaie,
bratři napomenuvše ho, psali u-
čedníkům, aby jej přijali. Kterýž
když tam * přišel, mnoho pro-
spěl těm, kteréž uvěřili skrze mi-
lost Boží.

28. Nebo náramně * přemáhal
Zidy, zjevně přede všemi toho do-
kazuje z písem, že Ježíš jest Kris-
tus.

KAPITOLA 19.

S. Pavel za dvě léta v Efezu evangelium
mocně kázal. 18. Zaklínáči strestáni.

Pavel šel k Jeruzalému. 23. Bouřka o
Dianu.

I stalo se, když * Apollo byl v
Korintu, že Pavel prošel vrchní
krajinu, přišel do Efezu, a na-
lezna tu některé učedníky,

2. Řekl jim: Přijali-li jste * Du-
cha svatého, uvěřivše? A oni
řekli jemu: Ba aniž jsme slycha-
li, jest-li Duch svatý.

3. Tedy řekl jim: Nadež tedy
pokřtěni jste? A oni: řekli: Křtí-
ní jsme křtem * Janovým.

4. I řekl Pavel: * Janť zajistě
křtil křtem pokání, pravě lidu,
aby v toho, kterýž měl po něm
přijíti, věřili, to jest v Krista
Ježíše.

5. Kterž pak uposlechl, pokřtí-
ni jsou ve jméno Pána Ježíše.

6. A když vzklád na tyto ruce
Pavel, sstoupil * Duch svatý na
ně, i mluvili jazyky, a proro-
kali.

7. A bylo všech spolu okolo
dvanácti mužů.

8. Tedy * všed do školy, svobod-
ně mluvil za tři měsíce, hádaje se,
a uče o království Božím.

9. A když se některý * zatvrdil
a nepovoloval, zte mluvíce o
cestě Boží přede všim množstvím,
odstoupiv od nich, oddělil učed-
níky, na každý den kázání čině v
škole nějakého Tyranna.

10. A to se dalo za dvě léta, tak
že všickni, kteréž přebývali v A-
zii, poslouchali slova Pána Ježí-
še, i Zidě i Řekové.

11. A divy * veliké činil Bůh
skrze ruce Pavlovy.

12. Tak že i * na nemocné no-
stivali od jeho těla šátky a fěr-
tochy, a odstupovali od nich ne-
moci, a duchové nečistí vycházeli
z nich.

13. Tedy pokusili se někteří z
Zidů tuláků, kteréž se s zaklíná-
ním obírali, vzývati jméno Pána
Ježíše nad těmi, kteréž měli du-
chy nečisté, říkajíce: Zaklínáme
vás skrze Ježíše, kterchož káže
Pavel.

14. A bylo jich sedm synů jed-
ného Zida, jménem Scevy, před-
ního kněze, kteréž to činili.

15. Tedy odpověděv duch zly-
řekl: Ježíše znám, a o Pavlovi
vím, ale vy kdo jste?

1) Biblii kral. s r. 1613: Biapka.

16. A obořiv se na ně člověk
ten, v kterémž byl duch zly, opa-
novav je, zmocnil se jich, tak že
nazí a zranění vyběhli z domu
loho.

17. A to známou učiněno jest
všechněm Židům i Řekům bydlí-
cím v Efezu, * a spadla bázen na
ně na všecky. I oslavěno jest
jméno Pána Ježíše.

18. Mnozi pak z věřících * při-
cházeji, vyznávajíce se a zjevu-
jice skutky své.

19. Mnozi také z těch, kteréž se
s marnými uměními obírali,
sněše knihy, spálili je přede
všemi; a početeše cenů jejich,
snědali toho paděsáté tisícú pe-
něz.

20. Tak * mocně rostlo slovo Pá-
ně, a zmocňovalo se.

21. A když se to dokonalo, uoříl
Pavel v duchu, aby projda Mace-
donii a Achaie, šel * do Jeruzalé-
ma, řka: Když pobudu tam, mu-
sím také i na Řím pohleděti.

22. I poslav do Macedonie * dva
Timotea a * Erasta, sám pozůstal
v Azii do času.

23. Tedy stala se v ten čas * ne-
malá bouřka pro cestu Boží.

24. Nebo zlatník jeden, jménem
Demetrius, kterýž dělával chrámy
stříbrné Diany, nemalý zisk při-
vodil Femesníkům.

25. Kterž svolav, i ty, kteréž byli
k těm podobných věcí dělníci,
řekl: Muži, víte že z tohoto ře-
mesla jest živnost naše.

26. A vidíte i slyšíte, že netoliko
v Efezu, ale téměř po vsi Azii
tento Pavel svedl a odvrátil ve-
líké množství pravě: že to nejsou
bohové, kteréž * jsou rukama u-
dělaní.

27. A protož strach jest, netoliko
aby se nám v živnosti přítrž ne-
stala, ale také i veliké bohyne
Diany chrám aby za nic nebyl
jímín, a aby nepřišlo k zkáze du-
stojenství její, kterouž ctí všecka
Azia i světa okrášle.

28. To uslyševše, a naplíněni byv-
še hněvem, ztkřikli, říkouce: Veliká
jest Diana Efezských.

29. I naplíněno jest všecko město
rozbrojem, a * valili se výšickni
spolu na plac, pochopivše Gáia o a
Aristarcha, Macedonské, tovaryše
cesty Pavlovy.

30. A obořiv se na ně člověk
ten, v kterémž byl duch zly, opa-
novav je, zmocnil se jich, tak že
nazí a zranění vyběhli z domu
loho.

31. Ano i někteří z předních mu-
žů Azianských, kteréž jemu přáli,
poslavše k němu, prosili, aby se
nedával do toho hluku.

32. A jedni tak, jimi jinak křičeli;
nebo byla ta obec zbourěna, a
mnozi nevěděli, proč se zběhli.

33. Z zástupu pak Alexandra ně-
jakého táhli, kteréhož i Zidě nu-
tili. Alexander * pak pokynuv ru-
kou, chtěl zprávu dáti lidu.

34. Ale jakž poznali, že jest Zid,
stal se jednostejný všech hlas, ja-
ko za dvě hodiné volajících: Vě-
líká jest Diana Efezských.

35. A když pisar pokojil zástup,
řekl: Muži Efezští, i kdož z lidů
jest, ješto by nevěděli, že město
Efezské slouží veliké bohyni Dia-
ně a od Jupitera spadlé podobizně?

36. A poněvadž tomu odpráno
byti nemůže, slušně jest, abyste se
upokojili, a nic kvapně nečinili.

37. Přivedli jste zajisté lidi tyto,
kterž nejsou ani svatokrádcové
ani ruhači bohyně vaší.

38. Jestliže pak Demetrius, a ti,
kterž jsou s ním, Femesničci mají
s kým jakou při, býv obecný
soud, a jsou konšelé. Nechať jedni
druhé viní.

39. Pakliž čeho jiného hledáte, i
toť muž v pořádném svolání obce
skončovano býti.

40. Nebo strach jest, abychom
nedošli nesnáze pro tu bouřku
dnešní, poněvadž žádne příčiny
nemí, kterouž bychom mohli před-
ložiti, proč jsme se tuto zběhli.

A to pověděv, propustil lid.

KAPITOLA 20.

Pavel, s. v Troadě kázal a míldence
vzkřisal, 17. a svolav starší Efezské do
Miletu, s nimi se zarmouceně rozkřehal.

Když pak přestala ta bouřka,
povoloav Pavel učedníkům, a po-
žehnav jich, vyšel odtud, * aby
se bral do Macedonie.

2. A když prošel ty krajinu, a
napomenutí jim učiniv mnohými
řecmi, přišel do země Řecké.

3. A pobyv tam za tři měsíce,
(kdež Zidě učinili jemu zálohy),
když se měl plaviti do Syrie, uml-
nil navrátní se skrze Macedonii.

4. I šel s ním * Sopater Bernenský
až do Azie, a z o Tesselonicen-
ských Aristarchus a Sekundus a

14. A když se k nám připojil v Asson, zvažte jej, přijeli jsme do Mitylénu.

15. A odtud plavíce se, druhý den jsme připlavili Chium, a třetího dne připlavili jsme se k Sámu, a jsme do Milétu.

16. Nebo Pavel byl umínil po-
minouti Efez, aby se nemeskal v
Jeruzalémě.

17. Tedy z Milétu poslal do Efe-
zu, povolal k sobě starších círke-
vníků. Kterž když přišli k němu,
řekl jim: Vy víte od prvního dne,
v kterém jsem po všecken ten čas s
vámi byl.

18. Sloužte Pánu se vši pokorou i
s mnohými slzami a pokusemi,
kteráž na mne přicházela z úkla-
dů židovských,

20. Kterak jsem niteho nepomi-
nul, což by užitečného bylo, abych

vám neoznámil, a neučil vás vů-
bec zjevně i po odchodu.

21. Svedectví vydávaje i Židům
i Řekům * o pokání k Bohu, a
o víře v Pána našeho Ježíše Krista.

22. A aj, nyní já seřvín jsa du-
chem, beru se do Jeruzaléma, ne-
věda, co mi se v něm má státi,
23. Než že Duch svatý po * mäs-
tech osvědčuje mi, pravě, že vě-
zení a ssouzení mne očekávají.

24. Však já * nic na to nedbám,
aniž jsem mi tak drahá duše má,
jen abych běh o svůj s radostí
vykonal, a ** přisluhování, kteréž
jsem přijal od Pána Ježíše, k
osvědčování evangelium milosti
Boží. *k.21.19.11.11m.4.7. **Gal.1.1.

25. A aj, já nyní vím, že již více
neužítie tváři mé vy všickni,
mezi kterýmiž jsem chodil, káže
o království Božím.

26. Protož osvědčujit vám v dneš-
ní den, žeť jsem čist od krve všech.
27. Nebo jsem neobmeškal zvěš-
tovat vám * všeliké rady Boží.

28. Budtež * tedy sebe plni i
všeho štáda, v němž Duch svatý
ustanovil vás o biskupy, abyste
pásli církev Boží, kteréž sobě do-
býl ** svou vlastní krví.

29. Nebo já to vím, že po mém
odjiti vejdou mezi vás * více hla-
vi, kteréž nebudou odpoušteti stá-
du.

30. A z vás * samých povstanou
muži, kteréž budou mluvitii pře-
vrácené věci, aby obrátili učed-
níky po sobě.

31. Protož bděte, v paměti maji-
ce, že jsem po tři * léta nepřestá-
val dátem i nocí s plátcem napo-
minati jednoho každého. *k.19.10.

32. A již nyní, bratři, poroučím
vás Bohu a slovu milosti jeho,
kterýž mocen jest vzdělati, a dáti
vám dědictví mezi všemi posvěce-
nými.

33. Stříbra * neb zlata neb rou-
cha nežádal jsem od žádného.
34. Nýbrž sami víte, že toho, če-
hož mi kdy potřebí bylo, i těm,
kterž jsou se mnou, doboývaly
ruce tyto.

35. Vše ukázal jsem vám, * že tak
pracující, musíme snášeti mldě,
a pamatovati na slova Pána Je-
žíše: nebť o neří bráti.

11. Ten když k nám přišel, vzal
pás Pavlův, a svázav sobě ruce i
nohy, řekl: Totof * praví Duch
svatý: Mužě toho, jehož jest pá-
sento, tak Židé sváží v Jeruzalé-
mě, a vydadí v ruce pohánům.

12. A jakž jsme to uslyšeli, pro-
sili jsme i my i ti, kteříž byli
v tom místě, aby nechodil do
Jeruzaléma.

13. Tedy odpověděl Pavel: I co
činite, plačce a trápice srdce
bý-
ti, * ale i umřítii holov jsem v
Jeruzalémě pro jméno Pána Je-
žíše. *k.20.24.

14. A když nechtěl povoliti, sta-
l jsem tomu pokoi, řkouce: * Dal
se vůle Páně. *1Sam.3.18. Mat.6.10.
Luk.11.2.22.48.

15. Po těch pak dnech připa-
rivovali se, brali jsme se do Jeru-
zaléma.

16. A šli s námi i učedníci z
Cesarée, vedouce s sebou něja-
kého Mnázona z Cypru, starého
učedníka, u něhož bychom hos-
podu měli.

17. A když jsme přišli do Jeru-
zaléma, včecně nás přijali Pavel
18. Druhého pak dne všel Pavel
s námi k * Jakubovi, a tu se
byl všickni starší sešli.

19. Jichž pozdraviv, * vypravil:
val všecko, což Bůh skrz službu
jeho činil mezi pohany. *Luk.10.17.

20. A oni slyševše, * velobili Pá-
na, a řekli jemu: Vidíš, bratře,
kterak jest mnoho tisíců Židů
větších, a ti všickni jsou o hor-
liví milovníci zákona.

21. Ale o toběť mají zprávu, že
bys ty vedl od zákona Mojšova
všecky ty Židy, kteříž jsou mezi
pohany, pravě, že nemají obře-
zovati synů, ani zachovávali u-
stanovení.

22. Což tedy? Musíš zajisté shro-
mážděno býti množstvi, neboť
uslyší o tobě, že jsi přišel.

23. Učiníš tedy toto, cožť po-
víme: Máme * tu čtyři muže,
kteříž mají slib na sobě.

24. Ty přijma k sobě, posvěť se
s nimi, a naklad učin s nimi,
aby oholili hlavy. I zvedi všickni,
že to, což slyšeli o tobě, nic není,
ale že i sám ty chodíš, ostřihaje
zákona.

25. Z strany pak těch, kteříž z
Když jsme se pak plavili, roz-
loučivše se s nimi, prímým bě-
hem přijeli jsme do Koum, a
druhý den do Ródu, a odtud do
Patary.

2. I nalezše tu lodí, kteréž měla
plouti do Fenicen, a vstoupivše
na ni, plavili jsme se.

3. A když se nám počal ukazo-
vati Cyprus, nechavše ho na levé
straně, plavili jsme se do Syrie,
a připlavili jsme se do Týru,
nebo tu měli složití náklad z lodí.

4. A nalezše učedníky, pobyl
jsem tam až sedm dní, * kteříž
pravil Pavlovi skrze Ducha, aby
nechodil do Jeruzaléma.

5. A když jsme vyplnili ty dni,
výšedše, brali jsme se pryč, a
spřovodili nás všickni s ženami
i s dětmi až za město. * A po-
kleše na kolena na břehu, po-
modlil jsem se.

6. A když jsme se vespolek roz-
žehnali, vstoupili jsme na lodí,
a oni se vrátili domů.

7. My pak přeplavivše se od
Týru, dostali jsme se až do Pio-
lemaidy, a pozdravivše bratři,
pobyl jsem u nich jeden den.

8. A nazejtří výšedše Pavel a
my, kteříž jsme s nim byli, přišli
jsem do Cesarée, a * všedše do
domu Filipa o evangelisty, (kte-
rýž byl jeden z oněch sedmi),
pobyl jsem u něho. *k.6.5. oEfez.4.11.

9. A ten měl čtyři dcery * pan-
ny, prorokně. *k.4.17. Joel.2.28.

10. A když jsme tu pobyl, za-
drahně dni, přišel prorok nějaký
z Judstva, jménem * Agabus.

*k.11.28.

KAPITOLA 21.

5. Pavel, ač slyšel v Cesarée prorocvi
o svém vězení, však přece do Jeru-
zála šel; 24. když ažkolli opatrnosti těla
nechtěl Židům užiti, však to jemu nic ne-
prosperlo, 28. nebo proti němu Jeruzalém
zbořen.

Když jsme se pak plavili, roz-
loučivše se s nimi, prímým bě-
hem přijeli jsme do Koum, a
druhý den do Ródu, a odtud do
Patary. 2. I nalezše tu lodí, kteréž měla
plouti do Fenicen, a vstoupivše
na ni, plavili jsme se.

3. A když se nám počal ukazo-
vati Cyprus, nechavše ho na levé
straně, plavili jsme se do Syrie,
a připlavili jsme se do Týru,
nebo tu měli složití náklad z lodí.
4. A nalezše učedníky, pobyl
jsem tam až sedm dní, * kteříž
pravil Pavlovi skrze Ducha, aby
nechodil do Jeruzaléma.

5. A když jsme vyplnili ty dni,
výšedše, brali jsme se pryč, a
spřovodili nás všickni s ženami
i s dětmi až za město. * A po-
kleše na kolena na břehu, po-
modlil jsem se.

6. A když jsme se vespolek roz-
žehnali, vstoupili jsme na lodí,
a oni se vrátili domů.

7. My pak přeplavivše se od
Týru, dostali jsme se až do Pio-
lemaidy, a pozdravivše bratři,
pobyl jsem u nich jeden den.
8. A nazejtří výšedše Pavel a
my, kteříž jsme s nim byli, přišli
jsem do Cesarée, a * všedše do
domu Filipa o evangelisty, (kte-
rýž byl jeden z oněch sedmi),
pobyl jsem u něho. *k.6.5. oEfez.4.11.

9. A ten měl čtyři dcery * pan-
ny, prorokně. *k.4.17. Joel.2.28.
10. A když jsme tu pobyl, za-
drahně dni, přišel prorok nějaký
z Judstva, jménem * Agabus.

*k.11.28.

pohand * uvěřili, my jsme psali, usoudivše, aby tohoto ničeho nešetřili, toliko, aby se varovali modlám obětovaného, a krve, a udáveného, a smilstva. *^{k.15.20.29.}
26. Tedy Pavel, přijav k sobě ty muže, na druhý den posvětil se s nimi; všel do chrámu, * a vypravoval o vyplnění dní toho posvěcení, až i obětována jest oběť za jednoho každého z nich. *^{IV.M.6.19.}

27. A když se vyplnili mélo dní sedm, Židé * některí z Azie, už zřevše jej v chrámě, zhouřili všěcken lid, a vztáhli naň ruce, *^{k.24.16.}

28. Křičíce: Muži Izraelští, pozmozte. Toť jest ten člověk, kterýž proti lidu i zákonu i místu tomuto všecky všudy učí, a k tomu * i pohany uvedl do chrámu, a o poškrvnil svatého tohoto místa. *^{k.24.6.9.Ezech.44.7.}

29. (Nebo byli viděli prvě Trofima Efezského s ním v městě, kteréhož domnívali se, že by Pavel, do chrámu uvedl.) *^{k.20.4. ITim.4.20.}

30. Takž se zbourilo všecko město, a zběhl se lid, a uchopivše Pavla, táhli jej ven z chrámu. A hned zavřiny jsou dvěře. *^{k.28.21.}

31. A když jej chtěli zamordovati, povědno hejtmanu vojska, že se bouř. všecken Jeruzalém. 32. Kterýž hned pojav s sebou žoldnéře a setniky, přiběhl na ně. A oni užřevše hejtmana a žoldnéře, přestali bít Pavla.

33. Tedy pristoupiv hejtman, dosáhl ho, a rozkázal svázati dvěma řetězy, a ptal se, kdo jest, a co učinil.

34. V zástupu pak jedni tak jiní jinak křičeli. A nemoha nic jistěho zvědětí pro hluk, rozkázal jej vésti do vojska.

35. A když přišel k stupňům, nahodilo se, že nesel byl od žoldnéřů pro násilí lidu.

36. Nebo šlo za ním množství lidu, křičíce: * Zahlad jej, *^{Luk.28.18.}

37. A když měl již uveden býti do vojska Pavel, řekl hejtmanu: Mohu-li co promluvit k tobě? Kterýž řekl: Umíš řecky?

38. Nejsi-liž ty ten Egyptský, kterýž jsi před těmito dny byl bouřku učinil, a vyveds na poušť ty čtyři tisíce mužů těch lotrů?

39. I řekl Pavel: Já jsem člověk Žid * Tarsenský, neposled-

ního města v Cilicii obyvatel; protož prosím tebe, dopust mi promluvit k lidu. *^{k.9.11.}

40. A když mu on dopustil, Pavel stoe na stupních, pokynul rukou na lid. A když se veliké mlčení stalo, mluvil k nim Židovskly, řka:

KAPITOLA 22

Pavel *, počet dní před lidem z svého učení i křtoa, 21, ale pro sminku o pohanech všickni se zbourili proti němu. Muži * bratři a o otcové, poslech-
nête této mé před vámi omluvy. *^{k.19.26. 9k.7.2.}

2. (Uslyševše pak, že by k nim mluvil Židovským * jazykem, tím raději mlčeli.) I řekl: *^{k.21.40.}

3. Já zajisté jsem * muž Žid, narozeny v o farsu Cilickém, ale vychován jsem v tomto městě * u roh Gamalielových, vyučený s pilností zákonu otcovskému, horlivý oo isa milovník Boha, jakož i vy všickni podnes jste. *^{II Kor.11.22. 2k.3.11. *k.3.9. 2k.10.2.}

4. Kterýž jsem se této cestě * protivil až k smrti, svazuje a dávaje do žaláře i muže i ženy. *^{k.9.3. I Kor.15.9. Gal.1.13. ITim.1.13.}

5. Jakož i * nejvyšší kněz *) svědek mi toho jest, i všickni starší. Od nichž i listy k bratřim vzav, šel jsem do Damasáku, a bych i ty, kteříž tam byli, svázané přivedl do Jeruzaléma, aby byl trápení. *^{k.9.22. 2k.12.}

6. I stalo se, když jsem se bral cestou, a * přiblížoval k Damasáku, okolo poledne, že pojednou se nebe obkálčilo mne světlo veliké. *^{k.9.3. I Kor.15.8. II Kor.12.2.}

7. I padl jsem na zem, a slyšel jsem hlas, * an mi dí: Saul, Sauli, proč mi se protivíš? *^{k.9.4.}

8. A já odpověděl jsem: Kdo jsi, Pane? I řekl ke mně: Já jsem Ježíš Nazaretský, kterémuž ty se protivíš.

9. Ti pak, kteříž * se mnou byli, světlo zajisté viděli, a přestrašeni jsou, ale hlasu toho, kterýž se mnou mluvil, neslyšeli.

10. I řekl jsem: Pane, což mám činiti? A Pán řekl ke mně: Vsta na, jdi do Damasáku, a tu tobě bude povědno všecko, což jest uloženo, abys ty činil.

11. A že jsem byl nevidomý od blesku světa toho, za ruce jsa

*) Biblii král. z r. 1618: blaakup.

veden od těch, kteříž se mnou byli, přišel jsem do Damasáku.

12. Ananiáš * pak nějaký, muž pobožný podlé zákona, o svědectví máje ode všech spolusousedů Židů *^{k.9.10.17. 9k.10.22.}

13. Přišel ke mně, a stoj, řekl mi: Sauli, bratře, prohlédni. A já hned té chvíle pohleděl jsem na ně. *^{k.9.15.}

14. On pak řekl: Bůh otců našich vyvolil * tě, abys poznal vůli jeho, a užřel spravdivlého tohoto, a slyšel hlas z úst jeho. *^{k.9.15.}

15. Nebo * svědkem jemu budete u všech lidí toho, což jsi viděl a slyšel. *^{k.26.16.}

16. A protož nyní co proděláváš? Vstana, * pokrť se, a obmej hříchů své, vyzýváje jméno Páně. *^{k.2.38. Mat.3.11. Mark.1.4. Luk.3.3.}

17. Stalo se pak, když jsem se navrátil do Jeruzaléma, a modlil jsem se v chrámě, že jsem byl u vytržení myslí.

18. I * viděl jsem jej, an dí ke mně: Pospěš a vyjdi rýchle z Jeruzaléma, neboť nepřijmou svědectví tvého o mně. *^{k.9.26. II Kor.12.2.}

19. A já řekl jsem: Pane, * oní vědí, že jsem já do žaláře dáván, a bil jsem v školáče ty, kteříž věřili v tebe. *^{k.4. k.9.2.}

20. A když vylévali krev * Stěpána, svědka tvého, já také jsem tu stál, a přivolil jsem k usmrcení jeho, a ostřihl jsem roucha těch, kteříž jej mordovali. *^{k.7.58. 8.4.}

21. Tedy řekl mi: Jdi, neboť já ku pohánům daleko pošlu tebe. *^{k.9.15. 13.2. Gal.1.16. Efez.3.8. ITim.2.7.}

22. I poslouchali ho až do toho slova. A tu pozdvihl hlasu svého, řkouce: * Zahlad z země takového, neboť nesuší jemu živu kóvu. *^{k.21.96.}

23. A když oni křičeli, a metalí věští, a prachem házeli v povětř, Rozkázal jej hejtman do vojska uvesti, a kazal bít mrsakatí, aby zvěděl, pro kterou příčinu na něj tak křičí.

25. A když jej svázali řemením, řekl Pavel setníkovi, kterýž tu stál: Sluš-liž vám * člověka Řimana a neodsouzeného mrskatí? *^{k.16.57.}

26. To uslyšev setník, pristoupě k hejtmanu, pověděl jemu, řka:

*) Biblii král. z r. 1618: blaakup. - *) blaakup. - *) blaakupem.

147 Viz, co chceš činiti; nebo člověk tento jest Říman.

27. A pristoupiv hejtman, řekl mu: Pověz mi, jsi-li ty Říman? A on řekl: A já jsem.

28. I odpověděl hejtman: Já jsem za veliké peníze toho měšťanský dosáhl. Pavel pak řekl: Ale já jsem se i narodil.

29. Tedy i hned odstoupili od něho ti, kteříž jej měli trápit. Ano i hejtman bál se, zvěděl, že jest Říman, a proto že jej byl kázal svázati.

30. Nazejtří pak, chtěje zvědětí jistotu, z čeho by jej vinili Židé, propustil jej z pout, a rozkázal, aby se sešli přední kněží *) i všecka rada jejich. I vyvedl Pavla, a postavil před nimi.

KAPITOLA 23.

Pavel mluvit k lidu, k fartežem se přiznal. 7. Židé odtud zboureni. 16. Úklad proti Pavlovi vyřeven. 23. Protež notně do Cesaree zavezene.

Tedy Pavel, pohleděv pilně na to sbromáždění, řekl: Muži bratři, já všelijak s * dobrým svědomím obchoval jsem před Bohem až do dnešního dne. *^{ITim.1.2.}

2. Tedy * nejvyšší kněz *) Ananiáš kazal těm, kteříž u něho stáli, aby jej bili v usta. *^{IKr.4.1.22.24. Jer.50.2.}

3. Pavel pak řekl jemu: Budeš tebe bít Bůh, stěno zblená. A * ty sedíš, soudě mne vedlé zákona, a proti zákonu velíš mne bít. *^{ITim.3.16.}

4. Ti pak, kteříž tu stáli, řekli: Nejvyššímu knězi *) Božimu zlořeďš? *^{ITim.1.11.}

5. I řekl Pavel: Nevěděl jsem, bratři, byt nejvyšším knězem *) byl; psánoť jest zajisté: Knížeti lidu svého nebuděš zlořečiti. *^{ITim.2.28.}

6. A věda Pavel, že tu byla jedna strana saduceů a druhá farizeů, zvolal v radě: Muži bratři, já * jsem farizeus, syn farizeů; pro naději a z mrtvých vstání já tuto k soudu stojím. *^{k.26.5. Filip.3.5.}

7. A když on to promluvil, stial se, a rozdrojilo se množství. Nebo saduceové pravi, že není vzkršeni, ani anděla, ani ducha, ani farizeové obě to vyznávají.

*) Biblii král. z r. 1618: blaakup. - *) blaakup. - *) blaakupem.

9. I stal se krik veliký. A postavše učitelé strany farizejské, zastávali ho, řkouce: * Nic jsme zlého nenašli na tomto člověku: prolož buď že mluvil jemu duch neb anděl, nebo jímme s Bohem. *^{k.26;28;30.31.}

10. A když veliký rozbroj vznikl, obávaje se hejtman, aby Pavel nebyl od nich roztrhán, rozkázal žoldnětům sjítí dolů a vychvátiti ho z prostředku jejtich, a věstí do vojska.

11. V druhou pak noc postaviv se při něm pán, řekl: * Budíž stálý, Pavle; nebo jakož jsi svědčil o mně v Jeruzalémě, tak musíš svědčiti i v Římě. *^{k.18.9.}

12. A když byl den, šsedše se někteří z Židů, * zapřisáhli se s klabou, řkouce, že nebudou jisti ani píti, až zabijí Pavla. *^{Mat.28.7.4.}

13. A bylo jich více než čtyřicet, kteříž se byli tak spikli. 14. Kterážto přistoupiše k předním kněžím¹⁾ a k starším, řekli: Prokletím proklejí jsme se, že neokusíme ničeho, dokudž nezapijeme Pavla.

15. Protož vy nyní dejte věděti hejtmanu, s svolením vši rady, aby jej zitra k vám přivedl, jako byste něco jistšího chtěli zvěděti o jeho věcech; my pak, první nežli se přiblíží, hotovi jsme jej zabít.

16. Slyšev pak syn sestry Pavlovy o těch ukladech, odšel a všed do vojska, pověděl Pavlovi. 17. Tedy zavolav Pavel k sobě jednoho z setníků, řekl: Doved miádence tohoto k hejtmanu; nebo má jemu něco pověditi.

18. A on pojav jej, vedl k hejtmanu, a řekl: Vězeň Pavel zavolav mne, prosil, abych tohoto miádence přivedl k tobě, že by měl něco mluvit s tebou.

19. I vzav jej hejtman za ruku, a odstoupiv s ním soukromí, otázal se: Co jest to, ješto mi máš oznámiti?

20. Tedy on řekl: Že uložili Židé prositi tebe, abys zitra do rady uvedl Pavla, jako by něco jistšího chtěli zvěděti o něm. 21. Ale ty nepovoluj jim; neboť uklady činí jemu více než čtyřicet lidí mužů z nich, kteříž se zapřisáhli s klabou, že nebudou ani jisti, ani píti, až jej zabijí.

¹⁾ Biblí kral. z r. 1618; biskupům.

A již jsou hotovi, čekajice na odpověd od tebe.

22. Tedy hejtman propustil toho mládence, příkazav: Abys žádnému nepravil, žes mi to oznámil. 23. A zavolav dvou setníků, řekli: Připravte žoldnětů dvě sítě, aby šli až do Cesaree, a jezduč sedmdesáté, a dirabantů dvě sté k třetí hodině na noc.

24. I hovadě přivečte, aby vsadíce na ně Pavla, ve zdraví jej dovedli k Felixovi vládati; 25. Napsav jemu i list v tento rozum:

26. Klaudius Lyziáš výbornému vládati Felixovi vzkazuje pozdravení. 27. Muže tohoto javše Židě, hned zamordovali měli. Kteréhož příspěv s houfem žoldnětů, vydřel jsem, zvěděv, že jest Říman.

28. A chtěje zvěděti, z čeho by jej vinili, * uvedl jsem ho do rady jejtich. 29. I shledal jsem, že na něj žalují o * nějaké pohádky zákoná jejtich, a že nemá žádné viny; pro kterouž by byl hoden smrti neb vězení. *^{k.22.30.}

30. A když mi * povědno o úkladech, kteréž o něm skládali Židé, i hned jsem jej poslal k tobě, příkazav také i těm žalobníkům, aby, což mají proti němu, oznámili před tebou. Měj se dobře. *^{v.20.21.}

31. Tedy, žoldněti, jakž jim poručeno bylo, pojavše Pavla, přivedli jej v noci do Antipatridy. 32. A nazejtří, nechavše jízdných, aby s ním jeli, vrátili se do vojska.

33. Oni pak přijevše do Cesaree, a dodavše listu vládati, Pavla také postavili před ním. 34. A přečta list vládati, otázal se ho, z které by krajiny byl. A zvěděv, že jest * z Cilicie, *^{k.22.2.}

35. Řekl: Budu tě slyšeti, když tvoji žalobníci také přijdou. I rozkázal ho ostrážhati v domě Herodesově.

KAPITOLA 24.

Pavel *¹⁾ proti žalobě židů odpovídal. 10. Vládať * ním často pokojně, čekeje od něho daru, mluvilval.

Po pěti pak dnech stoupil nejvyšší kněz¹⁾ Ananiáš * s staršími a s nějakým Tertullem řečníkem.

¹⁾ Biblí kral. z r. 1618; biskup.

Kterž postavili se před vládatem proti Pavlovi. *^{k.23.2.}

2. A když povolán byl, počal žalovati Tertulna, řka:

3. Kterak mnohý pokoj způsoben jest nám skrze tebe, a mnohé věci v tomto národu výborně se dějí skrze tvou * opatrnost, to my i všelijak i všudy se všim děkovaním vyznáváme, výborný Felix. *^{k.23.26.}

4. Ale abych tě děle nezaměstnával, prosím, vyslyšij nás malice, podlé obyčaje přívětivosti své. 5. Nalezl jsem zajisté muže tohoho různice mezi všemi Židy Nazaretské. *^{k.21.31.nál.}

6. Kterž také i o to se pokoušel, aby chrámu * poškrvnil; a kteréhož javše, vedl zákona svědčí, aby ho chtěli isme souditi. *^{k.21.18.}

7. Ale přišed hejtman * Lyziáš s mocí velikou, vzal ho z rukou našich, *^{k.21.31.nál.}

8. Rozkázav, aby žalobníci jeho šli k tobě. Od něhož i sám buďeš moci, vyptaje se, zvěděti o tom o všem, z čeho my jej viníme.

9. A k tomu se přimluvil i Židě, pravice, že to tak jest. 10. Tedy Pavel odpověděl, * když mu návrhí dal vládat, aby mluvil: Od mnohých let veda tebe býti soudcím národu tomuto představeným, s lepší myslí k tomu, což se mne dotýče, odpovídati budu. *^{Luk.1.69.}

11. Poněvadž ty můžeš to věděti, že není tomu dni více než dva nactě, jakž jsem přišel do Jeruzaléma, abych se modlil. 12. A aniž mne * našel v chrámě s někým se hájajícím, aneb činilých rot v zástupu, ani v školách, ani v městě. *^{k.26.8;28.17.}

13. Aniž toho prokázati mohou, což na mne nyní žalují. 14. Ale totoť před tebou vyznávám, že podlé té cesty, kterouž nazývají kacířstvim, tak sloužim Bohu otců, věře všemu, cožkoli psáno jest v zákoně a v proročích. 15. Maje naději v Bohu, že bude, jehož i oni čekají, * vzkříšení z mrtvých, i spravdivých i nespravdivých. *^{Dan.12.2.Jan.5.28.29.}

16. Sám pak o to pracuji, abych měl svědomí * bez úrazu před Bohem i před lidmi vždycky. *^{k.23.1.}

šel jsem, almužný * nesa národu svému a oběti. *^{k.21.26.Ř.15.25.26.}

18. Při čemž mne nalezl v chrámě očistěného, ne s zástupem, ani s bouřkou, někteří Židě z Azie,

19. Kterž by měli tuto také před tebou státi a žalovati, měli-li by co proti mně. 20. Aneb nechat tito sami povědí, nalezli-li na mně jakou nepravost, když jsem stál v radě, 21. Leč to jedno promluví, že jsem zavola, stoje mezi nimi: * Pro vzkříšení z mrtvých já k soudu potažen jsem dnes od vás. *^{k.23.6.}

22. A vyslyšav to Felix, odložil jim řka: Až bych o té cestě něco mistnějšího zvěděl, když * hejtman Lyziáš sem přijde, posoudím té pře vási. *^{k.23.26.}

23. I poručil * setníkovi, aby Pavla ostrážhal, a polehlí mu, a nebránil žádnému z přátel jeho poslouchati jemu aneb navštěvovati ho. *^{k.27.3;28.16.}

24. Po několika pak dnech přišed Felix s Druzillou, manželkou svou, kteráž byla Židovka, zavola Pavla, a slyšed od něho o víře v Krista.

25. A když on vypravoval o spravedlnosti a o zdřelivosti a o budoucím soudu, ulekl se Felix, a odpověděl: Nyni odejdi, a v čas příhodný povolám tě.

26. Přítom pak nadál se, že jemu Pavel dá peníze, aby jej propustil, protože i tím častěji, povoláváje ho, mluvilval s ním. 27. Po dvou pak letech měl po sobě náměstka Felix * Porcia Festa, a chtěje se zalíbiti Židům Felix, nechal Pavla v vězení. *^{k.25.14.}

KAPITOLA 25.

Pavel *¹⁾ před Festem při svou vyvoati, 21. až eo i k císaři odvolal. 24. Potom Festus králí Agripovi o Pavlovi zprávu dal.

Tedy Festus vládatství ujav, po třech dnech přijel z Cesaree do Jeruzaléma.

2. I postavili se nejvyšší kněz¹⁾ a přednější z Židů proti Pavlovi, a prosili ho, 3. Žádajice té milosti proti němu, aby jej kázal přivesti do Jeruzaléma, zálohy * učinivše jemu, aby ho zabili na cestě. *^{k.23.15.}

¹⁾ Biblí kral. z r. 1618; biskup.

Pavel ostříhan býti v Cesaree, a on sám že tudíž přijede.
5. Protož (řekl), kteříž z vás mohou, nechť tam také se vypraví spolu se mnou, a jest-li jaká vina na tom muži, nechat naň žalují.
6. A pobyv mezi nimi nic více než deset dní, jel do Cesaree. A druhého dne posadiv se na soudně stolicí, kázal Pavla přivesti.

7. Kterýž když byl přiveden, obstoupili ti, kteříž byli přišli z Jeruzaléma, Židé, mnohá a těžké žaloby proti Pavlovi přednásejce, kterýchž nemohli dovesti.
8. Když on při všem mírnou zpravu, dával, že ani proti zákonu Židovskému, ani proti chramu, ani proti císaři nic neprovinil.
9. Ale Festus, chtěje se Židům zalíbiti, odnoveděv, řekl Pavlovi: Chceš-li jíti do Jeruzaléma, a tam o to souzen býti přede mnou?

10. I řekl Pavel: Před stolicí císařovu chci státi a tam souzen býti. Židům jsem nic neublížil, jakož i ty dobře to víš.
11. Nebo jestližet jsem křiv, aneb něco smrti hodného jsem spáchal, neodpírámť umřítí; a pakliž nic toho není, z čehož mne oni viní, žádnyť mne, jim nemůže dáti. O K císaři se odvolávám.

12. Tehdy Festus promluviv s radou, odpověděl: K císaři se odvolal? K císaři půjdeš.
13. A po několika dnech kral Agrippa a Bernice přijeli do Cesaree, aby pozdravili Festa.
14. A když tu za mnoho dní byli, oznámil Festus králi o Pavlově při, řka: Muž nějaký zanechán jest od Felixa v vězení.

15. O kterémž, když jsem byl v Jeruzalémě, oznámili přední kněží a starší Židovští, žádajice na něj ortele.
16. Kterýmž jsem odpověděl, že není obyčej Římanům vydati člověka na smrt, prvé než by ten, na kohož se žaloba děje, přítomně měl žalobníky, a volnost k odpočívání na to, z čehož by byl obvičován.

17. A protož když se byli sem sešli, hned beze všeho meškání, druhý den posadiv se na soudně stolicí, kázal Pavla přivesti.

18. Jehož žalobníci tu stojíce, z něčeho, takového nevinili ho, o čemž jsem já se domníval.
19. Ale o nějaké otázky při tom svém náboženství měli s nim nesnáze, a o jakémsi Ježíkovi mrtvém, o kterémž jistil Pavel, že jest živ.
20. Já pak maje tu při v neochybnosti, řekl jsem, chtěli-li by jíti do Jeruzaléma a tam o ty věci souzen býti.

21. A když se on odvolal, aby byl chován k soudu Augustovu, kázal jsem ho hildati, až bych jej poslal k císaři.
22. Tedy Agrippa řekl Festovi: Chtěl bych i já rád člověka toho slyšeti. A on řekl: Žlura ho uslyš. 23. Nazejtří pak, když přišel Agrippa a Bernice s velikou slávou, a vešli na síň s hejtmany a s lidmi nejznameníťšími města toho, k rozkázání Festovu přiveden jest Pavel.
24. I řekl Festus: Králi Agrippa a všickni muži, kteříž jste tuto s námi, vidíte tohoto, za něž všechno množství Židů prosili mne, i v Jeruzalémě i zde, křticíce, že takový nemá více živ býti.
25. Já pak hledav to, že nic hodného smrti nečinil, však když se sám k Augustovi odvolal, uml-nil jsem jej poslati.
26. O němž, co bych jistého napsal pánu, nevím. Protož jsem jej teď přivedl před vás, a zvláště před tebe, králi Agrippa, abych vyptaješ se, věděl co psáti.
27. Nebo zdá mi se to neslušně býti poslati vězně, a pře jeho neoznámiti.

KAPITOLA 26.

Před králem Agrippou Pavel avasť avěle le Krista, vyznávati, št. kral pak a vladar arozumně, že žádně spravdivě uhony Židé na Pavlovi nemaj.

Potom * Agrippa řekl Pavlovi: Dopouštíš se, abys sám za sebe promluvil. Tedy Pavel vztáh rukou, tuto zpravu dával.
2. Na všechny ty věci, z kterýchž mne vini Židé, králi Agrippa, za šťastného se počítám, že dnes před tebou odpovídati mám.
3. A zvláště proto, poněvadž jsi ty povědom všech těch, kteříž jsou Židů jsou, obyčejů a otáček. Protož prosím tebe, vyslyš mne trpělivě.

4. O životu: mém od mladosti, jaký byl od počátku v národu mém v Jeruzalémě, vědi všickni Židé.
5. Měvše mne, prvdy zdávna v dobré známosti, kdyby chtěli svědectví vydati, kterak vedle nejistší sekty v našem náboženství * byl jsem živ farizeus.

6. A nyní * pro naději toho o zaslíbení, kteréž se stalo otcům od Boha, stojím, soudu jsa poddan, * k. 24, 15-31. 1. Kor. 15, 12. 2. Kor. 1, 11. Iz. 4, 2. Jer. 23, 5. Ezech. 34, 23. Dan. 9, 24. Mách. 5, 2.

7. K kterémuž dvanáctero pokolení naše, sloužíce Bohu ustavěné dnem i noci, nadějí má, že přijde. Pro tu naději žalují na mne Židé. A obrátili se k Bohu, skutky podobné k více soudí, že Bůh křísti mrtvé?
9. Ač mně se * zdálo, že by náležité bylo, proti jménu Ježíše Nazaretského mnoho odporného činiti,

10. Jakož jsem i činil v Jeruzalémě, a mnohé z svatých já jsem do žalářů dával, vzav moc od předních kněží. A když měli mrdovány býti, já jsem pomáhal ortele vynášeti.
11. A po všech školách často je trápě, přinucovať jsem rouhati se; něl jsem se po nich i v jiných městech.
12. A v tom, když jsem šel do Damásku, * s mocí a s poručím předních kněží),

13. O poledni na cestě, ó králi, uzřel jsem, * ano světo s nebe, jasnější nad blesk slunečný, obkličilo mne, i ty, kteříž se mnou šli.
14. A když jsme my všickni na zem padli, slyšel jsem hlas mluvící k sobě, a řkouci Židovským jazykem: Sauli, proč mi se protiš? Tvrdof jest tobě proti oslním se zpěčovati.
15. A já jsem řekl: I kdo jsi, Pane? A on řekl: Já jsem Ježíš, kterémuž ty se protivíš.
16. Ale vstaň a stůj na nohách svých; nebo protoť jsem se tobě ukazal, abych tebe * učinil služebníkem a svědkem i těch věcí,

17. A když to Pavel promluvil, vstal kral, i vladat a Bernice, i ti, kteříž s nimi seděli.

kterých jsi viděl, i těch, v kterých ukazovati se budu tobě.
17. Vysvobozuje tebe z lidí tohoto, i z pohanů, k nimž tě nyní posílám,
18. Otvirati * oči jejich, aby se obrátili od temnosti k světu, a z moci dábelské k Bohu, aby tak cenými vzali skrze viru, kteráž jest ve mne.

19. A protož, ó králi Agrippa, nebli jsem * nevěřící tomu nebeskému vidění.
20. Ale nejprv těm, kteříž jsou * v Damásku a v Jeruzalémě, i po vši krajíně Judské i pohanům zvěstoval jsem, o aby pokání činili, a obrátili se k Bohu, skutky hodné čínice pokání.

21. A pro tu příčinu Židé * javše mne v chrámě, pokoušeli se rukama zamordovati.
22. Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávaje svědectví i malému i velikému, nic jiného nevypravuje, než to, což proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo státi: * Luk. 24, 44. n. 1.

23. Že měl Kristus trpěti, * a z mrtvých vstana první, o zvěstovávati světo lidu tomuto i pohanům.
24. To když od sebe promluvil Pavel, Festus hlasem velikým řekl: Blázníš, Pavle. Mnohé tvé umění k bláznovství tebe přivodí.
25. On pak řekl: Neblázním, výborný Feste, ale s'ova pravdy a střídmosti mluvím.

26. Viť zajisté o těch věcech kral, před kterýmž svobodně mluvím; nebo * mám za to, žeť honic z těchto věcí tajno není, poněvadž se toto nedálo pokoutně.
27. Věříš-li, králi Agrippa, promluvíš? Vim, že věříš.
28. Tedy Agrippa řekl Pavlovi: Těmž bys mne k tomu naklonil, abych byl křesťanem.
29. A Pavel řekl: Žádaf bych od Boha, abyste i poněkud i * celia, netoliko ty, ale všickni, kteříž slyší mne dnes, byli takovi, jakýž * já jsem, kromě oková * 1. Kor. 7, 13.

30. A když to Pavel promluvil, vstal kral, i vladat a Bernice, i ti, kteříž s nimi seděli.

*) Bibl. kral. z r. 1619: biskup.

31. A odšedše na stranu, mluvili spolu, řkouce: Nic * hodného smrti neb vězení nečiní člověk tento. *^{29,29}

32. Agrippa pak Festovi řekl: Mohl propuštěn být člověk tento, kdyby se byl * neodvolal k císaři. *^{25,11}

KAPITOLA 27.

Pavel, s k. Řimu nebespěbný se plavil, *²² potáhoval přitomnými, šel př. hrade zachování budou, či. se loď potom od vln roztrhala.

A když bylo již usouzeno, aby-chom my se plavili do Vlach, poručen jest i Pavel i někteří jiní vězňové setníků, jménem Juliovi, kterýž byl nad houfem Augusto-vým.

2. Tedy všedše na loď * Adria-mytenskou, abychom se plavili podlé krajín Ázie, pustili jsme se. A byl s námi Aristarchus Mace-donský z Tessaloniky. *^{11 Kor. 11, 25, 26}

3. Druhý pak den připlavili jsme se k Sidonu. A tu Julius přívě-tivě se maje ku Pavlovi, dopus-til mu, aby šel k přátelům, u nich měl pohodlí.

4. A berouce se odtud, plavili jsme se podlé Cypru, proto že byli větrové odporní.

5. A tak přepřavivše se přes moře Cilické a Pamfylické, přišli jsme do Myry, města Lycického.

6. A tu našel setník bárku Alexan-drinskou, kteráž měla plouti do Vlach, uvedl nás na ni.

7. A když jsme za mnoho dní znenáhla se plavili, a sotva při-jeli proti Gnidum, proto že vítr nám bránil, i podjeli jsme Krétu podlé Salmóny.

8. A sotva ji pomjieti mohše, přijeli jsme na jedno místo, kdež slove Pékny břeh, od kteréhož nedaleko bylo město Lasea.

9. Když pak drabný čas přšel, a již bylo * nebespěbné plavení, (nebo již byl i o pust pomínul) na-pomnal Pavel, *^{11 Kor. 11, 26}

10. Řka jim: Muži, vidím, že s ublížením a s mnohou škodou ne-toliko nákladu a lodí, ale i životů našich toto plavení bude.

11. Ale setník více věřil správci lodí a marináři, než tomu, co Pa-vel pravil.

12. A když nebylo tu přhodného přístavu, kdež by pobýli přes zi-

se plavci, že by se jim okazovala krajina nějaká.

28. Kterž spustivše olivnici, na-lezli hlubokost dvaccti loktů; a odjevše odtud malicko, opět spus-tivše olivnici, natezli pamětní loktů.

29. A bojice se, aby na místa skalnatá neuhodli, spustivše z bárky čtyři kotve, žádali, aby den byl.

30. Když pak chtěli marináři u-teci z bárky, a * pustiti člun do moře, pod zámyslem, jako by chtěli od předku lodí kotve roz-tahovati, *^{7, 16}

31. Řekl Pavel setníkovi a žold-něm: Nežstano-u-li tito na lodí, vy nebudete moci zachováni býti. 32. Tedy žoldněři utínali provazy u člunu, a pustili jej, aby prýc plnul.

33. A když již dnělo, napomínal Pavel všech, aby pojedli, řka: Jíž jest tomu dnes čtrnáctý den, jakž očekávajice, trváte lačni, nic ne-jedouce.

34. Protož prosím vás, abyste po-jedli, neboť to k zachování vašeho zdraví slouží; žádnéhoť zajisté z vás vlas s * hlavý nespadne. *^{1 Sam. 14, 46; Mat. 10, 30; Luk. 12, 7.}

35. To pověděv, a vzav chléb, * díky vzdával Bohu přede všemi, a rozlomiv, počal jísti. *^{1 Sam. 9, 13; Mark. 6, 41; 1 Kor. 10, 30. 31; 1 Tim. 4, 6.}

36. A tak potěšeni byvše všickmi, pojedli i oni.

37. Bylo pak nás všech osob na lodí dvě stě sedmdesát a šest.

38. A nasyceeni byvše pokrmem, oblehčovali bárku, vysypajice pře-nici do moře.

39. A když byl den, nemohli země viděti, než okřídli nějaké znamě-nali, ano má břeh, k němuž mys-li-li, kdyby jak mohli přistati s lodí.

40. A vytáhše kotvy, pustili se po moři, rozpustivše také provazy pravdi; a zdvihše plachtu k větru, táhli se k břehu.

41. Ale když trefili na to místo, kdež se dvoje moře schází, tu se zastavila loď. A přední ko-nec lodí uváznouti stál, nehybaje se, zadní pak konec lámal se násilím vln. *^{Mat. 8, 24; 11 Kor. 11, 26.}

42. Tedy žoldněři radili, aby vězně zmordovali, aby jim ně-který vyplyna, neutekl.

43. Ale setník chtěje zachovati Pavla, nedal toho učiniti. I roz-kázal těm, kteříž mohli plovati,

aby se pustili nejprv, a vyplnuli na zem,

44. Jini pak na dškách, a někteří na kuscích lodí. A tak se stalo, že * všickni zdravi vyšli na zemi. *^{25, 24, 25, 34.}

KAPITOLA 28.

Na ostrově, z vod mořských vypluvavše, dobře se měli. 5. Pavel divý těžil, 17. potom v Řimě před staršími se, 23. Kristus kázal po dvě léta pořád.

A tak * zachováni byvše, teprv poznali, že ostrov ten sloul Melita. *^{27, 26.}

2. Lidé pak toho ostrova velikou přívětivost k nám ukázali. Nebo zapálivše hranici dřev, přijali nás všecky, * pro déšť, kterýž v tu chvíli byl, a pro zimu. *^{11 Kor. 11, 27.}

3. A když Pavel sebral drabně roždí, a kladl na oheň, ještěřka, utíkajíc před horkem, připlata se k ruce jeho.

4. A když uřzeli lidé toho ostro-va, ano ještěřka visí u ruky jeho, řekl jedni druhým: Jistě člověk tento jest vražedník; nebo až z moře vyšel, však pomsta nedá je-mu živu býti.

5. Ale on * strásl tu ještěřku do ohně, a nic se jemu zlého nestalo. *^{Mark. 16, 18; Luk. 10, 19.}

6. Oni pak očekávali, že oteče, aneb padna, pojednou umře; A když toho dlouho cekali a viděli, že se mu nic zlého nestalo, změ-nivše se, pravili, že jest on * bůh. *^{14, 11.}

7. Na těch pak místech měl po-pluží kníže toho ostrova, jménem Publius. Kterž přijav nás k so-bě, za tři dny přátelsky u sebe v hospodě choval.

8. I přihodilo se, že otec toho Publia ležel, * maje zimnici a červenou nemoc. K němuž všed Pavel, a pomodliv se, vložil na něj ruce, a uzdravil jej. *^{Mat. 9, 14.}

9. A když se to stalo, tedy jini, kteříž na ostrově tom nemočni byli, přistupovali, a byli uzdra-vováni.

10. Čtli nás pak velice, a když jsme se měli pryč plaviti, na-kladli toho, čehož potřeby bylo. 11. A po třech měsících plavili jsme se na břace Alexandriinské, kteráž tu byla na tom ostrově přes zimu, mající za erb Kástora a Poltuxa.

12. A když jsme přijeli do Sy-rakus, zůstali jsme tu za tři dni.

13. A odtud okolo plavice se,

14. Kdežto nalezše bratří, žádání jsme byli od nich, abychom pobýli u nich za sedm dní. A tak jsme se k Římu brali.

15. Odkudž, když o nás uslyšeli bratří, * vyšli proti nám až na rynek Appiův a ke Třem krámcům. Kterž užřev Pavel, poděkoval Bohu, a počal být dobrě myslí.

16. A když jsme přišli do Říma, setník dal vězné v moc hejtmannu vojska, * ale Pavlovi dopustěno, aby sám bydlil s žoldněrem, kterž ho oštrhal.

17. I stalo se po třech dnech, zvolal Pavel přední z Židů. A když se sešli, řekl jim: * Muži bratří, já nic nečiniv proti o lidu ani proti obyčejum otcovským, v tuce Římanům, vydván jsem v ruce Římanům.

18. Kterž vyslyševše mne, chtějí propustit, proto že žádám viny hodné smrti na mně nebylo.

19. Ale když Židé odírali, * přinucen jsem odvolati se k císaři, ne jako bych měl co na svbí národ žalovati.

20. A protož z té příčiny povolal jsem vás, abych vás viděl, a s vámi promluvil; * nebo pro na ději lidu Izraelského řetězem o tímto svázán jsem.

21. A oni řekli jemu: Myf jsme žádneho psání neměli o tobě z Židovstva, aniž kdo z bratří přijda, vypravoval neb mluvil co zlého o tobě.

EPIŠTOLA (S.) PAVLA APOŠTOLA K ŘÍMANŮM.

KAPITOLA 1.

Pavel svatý povolání své, převěřost i lásku k Římanům osvědčiv, 16. evangelium 17. a spravedlnost Boží, 18. i hněv jeho proti bezbožníkům ohlašuje.

Pavel, služebník Jezukristův, povoláný apoštol, * oddělený k kazání evangelium Božího, * sk. 9.15.13.9. 2. Kterž * zdávna zaslíbil skrze proroky své o plsmích svatých, * Tit. 1.2. 1. Kor. 15.15. II Sam. 7.12. Ž. 139.11. Iz. 43.9.

6. Z nichž i vy jste povoláni Ježíše Krista, * všechněm, kterž jste v Římě, milým Božím, * povoláným svatým: Milost vám o a pokoj od Boha: Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

7. Neboť se díky činím Bohu svému skrze o Ježíše Krista ze všech vás, že * viru vaše rozňahuje se po všem světě. * 1. Kor. 1.4.5. 1. Tim. 2.15. 2. Tim. 1.10. * 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3.

8. Neprvé pak * díky činím Bohu svému skrze o Ježíše Krista ze všech vás, že * viru vaše rozňahuje se po všem světě. * 1. Kor. 1.4.5. 1. Tim. 2.15. 2. Tim. 1.10. * 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3.

9. Svědek mi jest zajisté * Bůh, kterémuž sloužím duchem svým v evangelium Syna jeho, žeť bez přestání zmínku o vás činím, * 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3.

10. Vzdávky na svých modlitbách žádaje, abych * aspoň někdy mohl šťastně, byla-li by vůle Boží, k vám přijíti.

11. Neboť velice žádám vidět vás, abych vám udělil částku nějakou milostí duchovním ku potvorení vašemu, abych spolu s vámi potěšen byl, skrze * společnost i vaši i mou víru.

12. To jest, abych spolu s vámi nevěděli, žeť * jsem mnohokrát uložil přijít k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad.) abych nějaký užitek také i mezi vámi měl, jako i mezi jinými národy.

13. Necheť pak, bratří, abyste nevěděli, žeť * jsem mnohokrát uložil přijít k vám, (ale překážky jsem měl až dosavad.) abych nějaký užitek také i mezi vámi měl, jako i mezi jinými národy.

14. Nebo řeků i kterýchkoli jiných národů, i moudrých i * nemoudrých, dlužník jsem.

15. A tak, pokudž na mně jest, hotov jsem i * vám, kterž v Římě jste, zvěstovati evangelium.

16. Neboť se * nestydím za evangelium Kristovo; o moc zajiště Boží jest k spasení každému věřícímu. Židu předně, potom i Řeků.

17. Nebo * spravedlnost Boží zjevuje se skrze ně z víry u víry, jakož psáno jest: C Spravedlivý pak z víry živ bude.

18. Zjevuje se zajisté hněv Boží a nebo proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, pravdu Boží v nepravosti zadržujících.

19. Nebo což * poznáno býti může o Bohu, známé jest jim, Bůh zajisté zjevil jim. * sk. 14.15. n. 1. 2. 1. Kor. 15.15. II Sam. 7.12. Ž. 139.11. Iz. 43.9.

20. Nebo * neviditelné věci jeho, opustivše přirozené užívání ženy, rozpáhli se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost páse, jejich blud slušela, sami na sebe uodlice.

21. A jakož sobě * nevážili známosti Boha, tak i Bůh vydal je v o převrácený smysl, aby činili to, což nesluší.

22. A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpáhli se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost páse, jejich blud slušela, sami na sebe uodlice.

23. Nebo * směnili slávu neporušitelného Boha v podobensví obrazu porušitelného člověka, i plačtva, i hovad čtvernohých, i zeměplazu.

24. Protož i Bůh vydal je v žádosti srdce jejich k nečistotě, aby zprznilí těla svá vespolek, * 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3. 1. Kor. 1.3.

25. Jako ty, kterž směnili pravdu Boží za lež, a ctili i sloužili stvoření raději nežli stvořiteli, kterž jest požeňmaný * na věky. Amen.

26. Protož je vydal Bůh v žádosti ohavné. Nebo i ženy jejich změnilo přirozené * sebe užívání v to, kterž jest proti přirození.

27. A podobně i mužské pohlaví, opustivše přirozené užívání ženy, rozpáhli se v žádosti své jedni k druhým, mužské pohlaví s mužským pohlavím mrzkost páse, jejich blud slušela, sami na sebe uodlice.

28. A jakož sobě * nevážili známosti Boha, tak i Bůh vydal je v o převrácený smysl, aby činili to, což nesluší.

29. Jsouce naplnění vši nepravostí, smilstvem, nešlechtností, lakomstvím, zlostí, plní závisti, vraždy, svárů, lsti, zlych obyčejů.

30. Utrhači, promluvači, Boha nevádíci, háňliví, pyšní, chlubitní, nalezají zlych věcí, rodičů neuposlušní.

31. Nemoudří, smluv nezdruželi, a nemilosrdní.

32. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

33. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

34. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

35. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

36. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

37. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

38. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.

39. Kterž věduce o tom právu Božím, (že ti, kterž takové věci činí, hodni jsou smrti.) netoliko ty věci činí, ale i činícim nakládají.